

PILNÍKOVSKÝ

zpravodaj

1514 / 2018

VEPŘELCI

Zastávka v ohrožení

==== STRANA 3 ====

ZEPTALI JSME SE

za Vás

==== STRANA 4 ====

Z PILNÍKOVA

až na konec světa

==== STRANA 7 ====

PILNÍKOVSKÝ

pelikán

==== STRANA 7 ====

TRADICE

stavění máje

==== STRANA 9 ====

UMĚNÍ

a roller derby

==== STRANA 14 ====

TŘI GENERACE

v životní tůdnici

==== STRANA 19 ====

TVĚŘE

za katedrou

==== STRANA 22 ====

STAROSTOVO OHLÉDNUTÍ

od Vánoc do Velikonoc (od kapra k vejci)

Z názvu této rubriky vyplývá, že bych měl nejprve rekapitulovat období od posledního Zpravodaje, jímž bylo vánoční číslo. Koncem roku se uskutečnily dva pravidelné sportovní turnaje, ve stolním tenise a v nohejbale.

Iveta a králové

(foto: archiv redakce)

■ Dvacátý devátý ročník Vánočního turnaje ve stolním tenise se konal na Štěpána. Je politováníhodné, že se dopolední dětské soutěže zúčastnili pouze dva hráči. Jimi byli bratři Pavel a Jakub Strasserovi. Tito dva sourozenci si v uvedeném pořadí také rozdělili první dvě místa a obdrželi celou řadu cen. Do turnaje dospělých se zaregistrovalo celkem 21 hráčů. O postup do finále hráli celkem ve třech skupinách. Devět postupujících pak sehrálo zápasy

každý s každým s tím, že se započítávaly výsledky ze základní skupiny. Pořadí na „bedně“ bylo:

1. Miroslav Baier,

2. František Bartůněk,

3. Jiří Pecina.

Pokračování na straně 2 →

NAŠE TIPY

Velikonoční jarmark

sál restaurace Slunce

31. 3. 2018

Jarní bleší trh

krytá hala Pilníkov

28. 4. 2018

Pálení čarodějnic

na fotbalovém hřišti

30. 4. 2018

ZPRÁVY Z MĚSTA

→ Pokračování ze strany 1

■ Opožděně gratulujeme na stránkách Zpravodaje vítězům a velmi děkujeme manželům Josefu a Ireně Prokopcovým za příkladnou pořadatelskou činnost, skvělé občerstvení a hromadu krásných cen.

Bratři Strasserovi

(foto: Miroslav Klapka)

■ Dne 29. prosince 2017 proběhl již 19. ročník tradičního Vánočního turnaje v nohejbale. Hrál se jako vždy ve specifických podmínkách místní sokolovny a sešlo se 24 hráčů všech věkových kategorií – od osmnácti do pětasedmdesáti let, kteří byli rozloženi do tříčlenných družstev. Díky dobré účasti se hrálo celkem padesát šest vzájemných utkání, což hráčům zabralo celý den. Zvítězilo družstvo ve složení Pavel Mihálka, Vladimír Žižka, Zdeněk Pištora ml., druzí byli Jiří Kuřík, Pavel Strasser, Zdeněk Pištora st. a třetí Jan Šída, Pavel Čubič, Čestmír Nýč. Jako každý rok si všichni užili den plný nejen sportu, ale i společné zábavy, a tak se již všichni těší na další, již dvacátý ročník. Turnaj jako každý rok uspořádala parta starších pánů kolem Františka Hubáčka a největší podíl měl na svých bedrech tradičně Vladimír Žižka, za což mu děkujeme.

■ Pravidelnou akcí byl také novoroční výlet. Účast byla potěšitelná, a tak přikládáme společné foto všech, kteří mají rádi pohyb na zdravém vzduchu. Tentýž den, a bylo to na Tři krále, proběhla již poctivě v Pilníkově Tříkrálová sbírka, kte-

Rozložení do skupin

(foto: Miroslav Klapka)

rou uspořádala Charita Česká republika. V našem městě vypravily i doprovázely tři krále při sbírce paní Iveta Bubeníčková, Michaela Maxey a Gabriela Doležalová, kterým tímto ještě jednou velmi děkujeme.

ky jsou tradičně určeny na pomoc lidem nemocným, se zdravotním postižením, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným. Sbírká má předem jasně daná pravidla pro rozdělení

Společné foto účastníků turnaje ve stolním tenise

(foto: Miroslav Klapka)

Děk patří samozřejmě i všem dětem, které se v úborech tří králů sbírky zúčastnily. Pracovnice charity otevřela zapečetěnou pokladničku za účasti starosty města na

vítězku a je koncipována tak, že naprostá většina vykoledovaných prostředků zůstává v regionu, kde byly vybrány.

■ Z dalších akcí uplynulého zimního období jsou ve Zpravodaji samostatné články. ■ Rada z nich se pravidelně koná v sále restaurace Slunce. V minulém čísle jsem přislíbil informaci o nákladech spojených s opravami a vybavením naše kulturního stánku. Obnova spočívala v první řadě v renovaci podlahy. Za její broušení, opravu a doplnění, tmelení, lakování a opatření lištami jsme uhradili 73.004 Kč. Za vymalování jsme dali 28.677 Kč. Nově jsme vybavili jeviště akustickými závěsy a oponou. Součástí této zakázky byl i pohybový mechanismus a závěsy na okna včetně garnýží. Za tyto úpravy město zaplatilo 108.416 Kč. Další dílčí úpravy si město provedlo vlastními silami. Nejnákladnější položkou byla výměna stolů. 37 nových stolů se středovými nohami přišlo na 362.542 Kč. Nákup nových ubrusů a zavedení číslové-

Vyhlášení výsledků

(foto: Miroslav Klapka)

městském úřadě v pondělí 8. 1. 2018. Výsledek sbírky byl oproti loňskému ročníku téměř dvojnásobný. Vybralo se celkem 9.136 Kč. Děkuji všem dárcům za projev solidarity. Prostředky z Tříkrálové sbír-

ZPRÁVY Z MĚSTA

ho systému pro urychlení provozu v šatně stálo 31.671 Kč. Všechny ceny jsou uvedeny včetně DPH. Jsem potěšen, že tuto investici přijímáte s povděkem.

■ Jednou z větších investic konce roku 2017 bylo pořízení prvního služebního vozidla pro městský úřad. Zastupitelé navrhli univerzální provedení automobilu pro možnou přepravu více osob a materiálu. Z poptávkového řízení byla vybrána nejvýhodnější nabídka a město zakoupilo vozidlo FORD Custom. Cena automobilu činila 788.584 Kč.

■ Začátkem roku se nám podařilo rapidně snížit počet psů v našich záchytných kotcích. Dvě štěňata byla darována místním občanům a zbývající, včetně Julinky, byla umístěna do útulku v Trutnově, který nám nabídl pomoc s umístěním štěňat do rodin.

■ Z připravovaných událostí a plánova-

Společné foto účastníků nohejbalového turnaje

(foto: Miroslav Klapka)

probíhá výběrové řízení na zhotovitele a manažera projektu.

■ Nakonec mi připadá důležité vás znovu oslovit s nabídkou využití Mobilního rozhlasu. Naprostá většina z vás, kteří tuto

fungují téměř na všech typech mobilů. Chytré telefony pak mají celou řadu dalších možností ve využití aplikace. Například v sekci Fotohlášky ZmapujTo můžete vyfotit a poslat městu náměty na zlepšení či upozornění na nefungující osvětlení, černou skládku anebo zničený městský mobiliář. Nemusíte se obávat ani případných nákladů spojených s touto formou komunikace. Veškerý provoz je pro občany Pilníkova zdarma. Registrace online je velmi jednoduchá na adrese www.pilnikov.mobilnirozhlas.cz nebo se zastavte na podatelně MěÚ a my se o vaše přihlášení do systému postaráme.

■ Přeji Vám krásné jaro a těším se na setkání s Vámi při kulturních a sportovních akcích, projednávání investic, veřejných zasedáních zastupitelstva nebo nejpozději nad stránkami letního čísla Zpravodaje.

Společné foto účastníků novoročního výletu na Dolce

(foto: Miroslav Klapka)

ných aktivit vás seznámím s některými z investičních projektů. Jedná se například o dokončení přestavby bytových jednotek v č.p. 58 (termín dokončení do konce dubna), dokončení osvětlení uličky k „myší díře“ a její oprava, dokončení projektové dokumentace k přeložení přívodního vodovodního řádu od jímače a výměny azbestového potrubí, dokončení projektové dokumentace pro výstavbu malé vodní nádrže u Kolkovny a podání žádosti o příspěvek z patřičného dotačního titulu, doplnění odpadkových košů na území města (celkem 35 kusů), zajištění výběru zhotovitele pro architektonickou studii revitalizace parku na náměstí a případnou dostavbu MŠ a hlavně očekáváme výsledek podání naší dotační žádosti na výstavbu kanalizace a ČOV. Zprávu bychom měli obdržet do konce měsíce dubna. V případě přidělení dotace se dá předpokládat zahájení stavebních prací během letošního léta. V měsících března a dubna

službu využíváte, jste s ní velice spokojeni. K dnešnímu dni evidujeme 130 účastníků této nové komunikace mezi občanem a městským úřadem. Textové informace

Miroslav Klapka
Miroslav Klapka
STAROSTA

ZPRÁVY Z MĚSTA

VEPŘELCI Slizouni na zastávce

aneb zastávka v ohrožení

■ Byl mrazivý slunečný den na konci února. Stála jsem na autobusové zastávce ve směru na Hostinné a těšila jsem se do vyhřátého autobusu, který se už určitě blíží k Pilníkovu a štrikuje zatáčky za Volanovem. Prachobyčejně jsem zevlovala, když mi oči zaostřily na zmrzlé bublinky

něčeho, co připomínalo slimáčí mazadlo nebo stopy po pěnodějce. Ale byl únor, takže obě varianty jsem mohla považovat za neschopné života. Všichni bezobratlí mají ještě zimní pauzu. Musel tu být nějaký obzvláště odolný živočich, který také potřebuje vytvářet slizkou stopu, kudy chodí. Představovala jsem si, jak ten živočich musel být velký, když dokázal poflusat celou autobusovou zastávku, a určitě musel mít na svém těle nějaký speciální výrůstek, možná chobot, kterým dokázal zasvinít zpěněným slizem sklo čekárny až do výšky téměř dvou metrů. Nemohla jsem si pomoci, vždyť který z domácích

Pokračování na straně 4 →

ZPRÁVY Z MĚSTA

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS

■ Paní doktoro Šturalová, v úřadě starosty jsem se setkal s několika připomínkami k nově zavedenému systému poskytování lékařského vyšetření při ordinčních hodinách. Můžete mi osvětlit, a zcela určitě nejenom mně, tento systém?

■ Velká část praktických lékařů má dnes již zavedený objednávkový systém. Toto se děje na popud zdravotních pojišťoven, které se tak snaží vyřešit stížnosti pacientů na několikahodinové čekací doby a stížnosti praktických lékařů na přeplněné čekárny.

■ Ordinance, která splní určité standardy, mezi které patří i objednávkový systém, je pojišťovnou v rámci programu Akord lépe hodnocena.

■ Se zavedením tohoto systému jsme dlouho váhali. Teprve po rozmluvě s ně-

kolika pracujícími pacienty, kteří museli dlouho čekat a žádali objednání na čas, jsme se rozhodli ho zavést i v naší ordinaci. ■ Objednávkový systém funguje jednoduše. Zavoláte si na naše telefonní číslo (605 380 590) a domluvíte si přesný termín návštěvy. Nečekáte zbytečně v čekárně, ale přijdete na přesný čas. Navíc se pacienti vyhnou situaci, kdy přicházejí již vyléčení ke kontrole nebo k sepsání pojistek a žádostí a musejí třeba hodinu čekat ve stejné čekárně s akutními pacienty.

■ Zaznamenal jsem i případ, že si občan stěžoval, že jim bylo lékařské vyšetření odmítnuto, když přišli s akutními potížemi. Jak postupovat v případě akutních onemocnění?

■ Pro akutní stavy máme vyhrazeno 1 1/2 hodiny na začátku ordinací doby, kdy mohou pacienti přijít bez objednání. Pokud přijdou akutní pacienti mimo tento vyhrazený čas, budou také ošetřeni, ale přednost mají ti, kteří jsou objednaní.

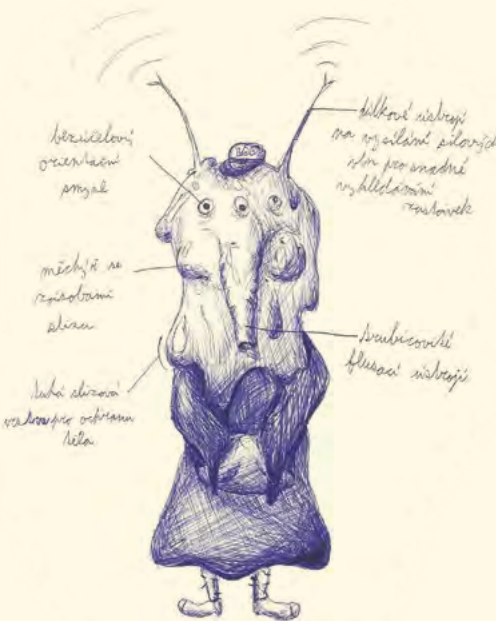
■ Děkuji, paní doktoro. MK

ZPRÁVY Z MĚSTA

→ Pokračování ze strany 3

suchozemců může ještě toužit po zdolávání skleněných stěn pomocí klouzavého pohybu a proč by riskoval v zimě obnažený orgán, který by mu takové posouvání umožňoval? To nebude žádný z místních živočichů, pomyslela jsem si, když mi moje domněnky přerušilo hučení příjíždějícího dieselu. Ještě jednou jsem přejela očima po třech hustě zašpiněných stěnách čekárny a opustila jsem „místo čuně“.

■ Přešel den a bylo tu odpoledne. Vracela jsem se autobusem domů a myšlenky se mi samy přesunuly k bádání nad ranním zážitkem. Pohled na zmrzlé průhledné skvrny místy napěněné kapaliny se mi stále vracel do mých představ. Snažila jsem se rozehnat obraz bytosti, který mi v hlavě pomalu vznikl a podobou se blížil „vepřelci“, který až mě dostane, naleptá tou tekutinou moje usmrcené tělo a pak mě stráví. Autobus zastavil a já jsem se ocitla na podobné zastávce v opačném směru. Dorovnála jsem si šálu, mrazivý vítr mi do obličeje vehnal kouř z výfuku odjíždějícího autobusu. Zapadající slunce prosvítlo stěny skleněného přístřešku čekárny, a posvítilo tak na další stopy. Byl i tady! Ten tvor žije na obou březích Starobuckého potoka! Možná že právě potok je jeho hlavním domovem, problesklo mi hlavou. Vždyť kde by pořád bral v těle tekutinu na

výrobu slin. Rozhodně to musí být nějaký tvor plžovitého charakteru se zanedbatelnou nervovou soustavou, protože jinak by mu došlo, že to jeho slintání je dost náročné na úklid a že si to po něm, promiňte mi ten výraz, bude muset slíznout někdo jiný, a to s kýblem v ruce! Nebo, což je mnohem horší, se ten tvor živí rozleptanými zastávkami a takhle si je poslintal, aby je na jaře mohl, polorozpadlé jedem ve slinách, sežrat. Budeme mu na stopě a dále vás budeme informovat o počtu a stavu autobusových zastávek v našem okrese.

JP

ZAJÍMAVOSTI

POČASÍ v roce 2017

Loňský rok nebyl nijak zvlášť teplý, ale vyznačoval se jednou z nejnižších naměřených teplot. Zde připomenu jen některé zajímavější události počasí loňského roku.

■ Od Vánoc 2016 teploty zůstávaly neustále pod nulou. V noci teplota klesala až pod -10 °C a ani přes den nevystoupila nad nulu. 3. ledna 2017 začalo dopoledne lehce sněžit a vydrželo to až do večera. Přes noc potom napadlo přibližně 22 cm sněhu. Následující den připadlo dalších asi 30 cm sněhu. Podle fotografií bylo tolik sněhu naposledy v roce 2000. V noci na 11. ledna přišla výjimečně mrazivá noc s obzvláště mrazivým ránem – v 7:58 hodin jsem naměřil -28,8 °C. A večer pak začalo opět sněžit a do rána připadlo dalších 15 cm sněhu.

NEJVĚTŠÍ MRÁZ

■ Největší mráz byl ale 7. ledna. Již před půlnocí z 6. na 7. ledna teplota klesla pod -20 °C, -25 °C bylo překročeno 07. 01. 2017 v 01:49 hodin a teplota dále klesala, až v 07:55 klesla pod -30 °C. Nejnižší naměřená teplota v Pilníkově byla v 08:03 hodin a bylo to konkrétně plných -30,6 °C. Až kolem 08:12 minut se začalo opět „oteplovat“ a teplota se vrátila nad -30 °C. Až do 10:01 hodin se teplota pohybovala mezi -30 a -25 °C a v 10:22 vystoupila nad -20 °C. Nejtepleji bylo ve 13:10 hodin, kdy teplota dosáhla plných -9,3 °C. Průměrná teplota tento den byla -19,6 °C. Byl to nejchladnější den za posledních mnoho let.

CHLADNÉ JARO

■ Celkově byla zima 2016 / 2017 poměrně dlouhá s mnohem větším množstvím sněhu, než bylo v posledních letech obvyklé. I teploty se dlouhodobě držely poměrně hluboko pod nulou. Následovalo poměrně chladné jaro. Začátek léta byl ve znamení nízkých nočních teplot, avšak poměrně vysokých denních teplot. Noční teploty byly obvykle pod 10 °C, často i pod 5 °C. V tomto období také byly neobvykle často bouřky. ■ 7. července se po 16. hodině rychle zatáhlo a začalo silně pršet a v 16:22 hodin napadly za pouhou jednu minutu plné 3 mm srážek. Potom dešť polevil až ustal,

==== ZAJÍMAVOSTI / INFORMACE =====

aby se v 17:12 hodin opět vrátil a tentokrát střed Pilníkovu zasáhlo krátké krupobití. Kroupy padaly asi sedm až osm minut, ale dosahovaly velikosti dva a některé i více než tři centimetry. Déšť ustal v 17:32 hodin.

ZATMĚNÍ SLUNCE

■ 7. srpna 2017 bylo na východním obzoru pozorovatelné částečné a dobře viditelné zatmění Měsíce. Zároveň byl ještě úplněk. A protože zatmění začalo ještě před východem Měsíce, vyšel Měsíc nad obzor již v maximálním zatmění a těsně nad obzorem vypadal obzvláště veliký. Stín zakrýval jeho pravou dolní část. Maximální zatmění nastalo ve 20:20 hodin, tedy ještě před západem Slunce, který byl až ve 20:32 hodin. Západ Slunce doprovázelo intenzivní žluté a později až rudé zbarvení oblohy. Také Měsíc byl celou noc zbarven do žlutooranžova.

V SRPNU TĚSNĚ NAD NULOU

■ Ve středu 23. 08. 2017 jsme se probudili do neobvykle chladného prázdninového rána. Minimální teplota byla před čtvrtou hodinou ranní pouhých 2,6 °C. Meteorologové samozřejmě Pilníkov nesledují, ale v řadě obcí převážně na Vysočině byly tento den teploty nejnižší od roku 1999: „Teploty byly celkově nízké, pohybovaly se mezi osmi až čtyřmi stupni. Nejnižší hodnotu zaznamenala stanice Jihlava – Hruškové Dvory, kde bylo 3,4 stupně Celsia,” uvedl Peter Hruška z brněnského pracoviště Českého hydrometeorologického ústavu. U nás tedy bylo ještě chladněji.

VICHŘICE NA 28. ŘÍJNA

■ Na státní svátek 28. října přišla vichřice se silou orkánu. U nás v Pilníkově po deváté hodině několikrát krátce vypadl elektrický proud a v půl jedenácté vypadl úplně. Zapnuli ho až ve 14:50 hodin. Bohužel tento výpadek znemožnil v daném čase záznam měření meteostanice, a tak byla zaznamenána nejvyšší rychlost větru v tento den jen 10,5 m/s (37,8 km/h) a náraz větru 19,5 m/s (70,2 km/h) a nejvyšší teplota byla 7,5 °C. Nejvyšší rychlost větru byla i při tomto orkánu naměřena na Sněžce – 180 km/h. Odpoledne ČEZ vyhlásil v osmi krajích kalamitní stav. ČD ohlásily omezení nebo úplné zastavení provozu na desítkách tratí. Dokonce v důsledku této bouře zemřelo jedenáct lidí – jedna

Krásná duha nad krajinou (foto: Elena Fajfrová)

osoba v Dánsku, dvě v Polsku a po čtyřech v Česku a Německu. Podle meteorologů toto byla nejničivější vichřice od roku 2007, kdy Evropou prošel orkán Kirill, který v naší zemi zabil rovněž čtyři lidi. A jak je v posledních letech zvykem, i tato vichřice dostala jméno – v Německu Herwart, v Polsku Grzegorz.

A NA ZÁVĚR TROCHU STATISTIKY:

■ **Nejchladněji** bylo v Pilníkově 7. ledna 2017 po osmé hodině, kdy byla naměřena teplota – 30,6 °C.

■ Naopak **nejvyšší teplota** 35,0 °C byla zaznamenána odpoledne 1. srpna.

■ **Nejdeštivějším měsícem** byl říjen se 125,10 mm srážek a v jednom dni napršelo nejvíce 1. září, téměř 41 mm.

■ **Průměrná roční teplota** byla 6,9 °C. Nejteplejším měsícem byl srpen s průměrem 17,2 °C a naopak nejchladnější měsíc byl leden s – 8,4 °C.

JB

UKLIĎME PILNÍKOV 20. dubna 2018

Sraz účastníků je v 8:00 hodin před ZŠ
= TRADIČNÍ JARNÍ ÚKLID NAŠEHO MĚSTA =

==== ZAJÍMAVOSTI =====

TIP NA VÝLET

- Co takhle na nějaký výlet do blízkého okolí? Ideálně spojit návštěvu Muzea zemědělství a lidové kultury v Radči u Úpice s výletem na kole.
- Muzeum zemědělství a lidové kultury v Radči je v areálu bývalého JZD Radeč, po silnici ve směru Úpice – Trutnov (přes Starý Rokytník) na výjezdu z Radče u Úpice odbočkou asi 500 m po místní komunikaci do areálu autokrosové dráhy a našeho muzea.
- V objektech bývalých kravínů zaniklého JZD shromažďuje spolek Chalupění již od roku 2002 zemědělskou a řemeslnou techniku, potřeby z bydlení a života našich předků a uskutečňuje svůj program s mottem: „Hledáme starou krásu, nacházíme nový užitek.“

OTEVÍRACÍ DOBA:

Červen až září

Pondělí: zavřeno

(o svátcích otevřeno 10 – 17 hod.)

Úterý: 9:00 – 17:00 hodin

Středa: 9:00 – 17:00 hodin

Čtvrtek: 9:00 – 17:00 hodin

Pátek: 9:00 – 17:00 hodin

Sobota: 10:00 – 17:00 hodin

Neděle: 10:00 – 17:00 hodin

Říjen až listopad, březen až květen
otevřeno úterý až pátek: 10:00 – 15:00

Prosinec, leden, únor

– zavřeno –

Až bude příjemné počasí, doporučuji výlet na kole. Cesta na kole je 15,6 km dlouhá a doba trvání cca 1:10 hod. přes Staré Buky. Jen pro porovnání – cesta autem je dlouhá 16,4 km a trvá 21 minut. Udělejte si příjemný cyklovýlet, je to opravdu kousek.

EF

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Společenská kronika

Vítáme

NOVĚ NAROZENÉ

Daniela Běhounková

20. 11. 2017

Julie Kubešová

29. 11. 2017

Daniel Moskal

5. 1. 2018

Justýna Skutilová

13. 3. 2018

Miroslav Klapka

16. 3. 2018

Blahopřejeme

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Jaroslava Mlčáková

10. 1. 1926 – 92 let

Blažena Hynková

2. 1. 1933 – 85 let

Jiří Zelený

21. 1. 1938 – 80 let

Jiřina Jirášková

19. 2. 1938 – 80 let

Růžena Šebková

9. 3. 1938 – 80 let

Blahopřejeme

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU

Josef Podlipný

27. 1. 1943 – 75 let

Magdalena Bernardová

22. 2. 1943 – 75 let

Jana Kyselová

10. 3. 1943 – 75 let

Ludmila Mlčáková

14. 3. 1948 – 70 let

Josef Mikeš

29. 3. 1948 – 70 let

Opustili nás

Dagmar Vargová

16. 12. 2017 ve věku 58 let

Věra Ludvíková

12. 1. 2018 ve věku 73 let

Jaroslav Kubrt

8. 3. 2018 ve věku 79 let

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

PRVNÍ VÍTÁNÍ občáneků

v roce 2018

Vítání občáneků na radnici

(foto: Jaroslav Blažek)

V neděli odpoledne 18. února 2018 se na radnici sešli nejmladší pilníkovští obyvatelé se svými rodiči k prvnímu vítání občáneků. Kromě jednoho se všechny děti narodily ještě v loňském roce.

■ Všechny příchozí přivítala vyzdobená zasedací místnost městského úřadu. Zimně laděné dekorace včetně velkého sněhuláka připravili žáci místní základní školy.

■ Na úvod nejprve přítomné pozdravila předsedkyně sociálního výboru Hana Blažková, po které vystoupily dívky z místní základní školy pod vedením Mgr. Světluše Pospíšilové. Po hezkém kulturním vystoupení představila Hana Blažková starostovi města Miroslavu Klapkovi nové občánky, který je oficiálně přivítal. Rodiče se potom zapsali do pamětní knihy města Pilníkova. Následně každá maminka dostala květinu

a zástupci města rodičům předali pamětní list a finanční dárek.

■ Přivítáno bylo celkem pět dětí, z toho čtyři narozené v loňském roce – byli to dvě dívky a dva chlapci. Posledním a také nejmladším přivítaným občánkem a zároveň prvním občánkem roku 2018 se stal chlapec – Daniel Moskal.

PRIVÍTÁNÍ BYLI TITO OBČÁNCI:

Běhounková Daniela, Kubešová Julie, Moskal Daniel, Pospíšil Tobíáš, Pospíšil Tymoteusz

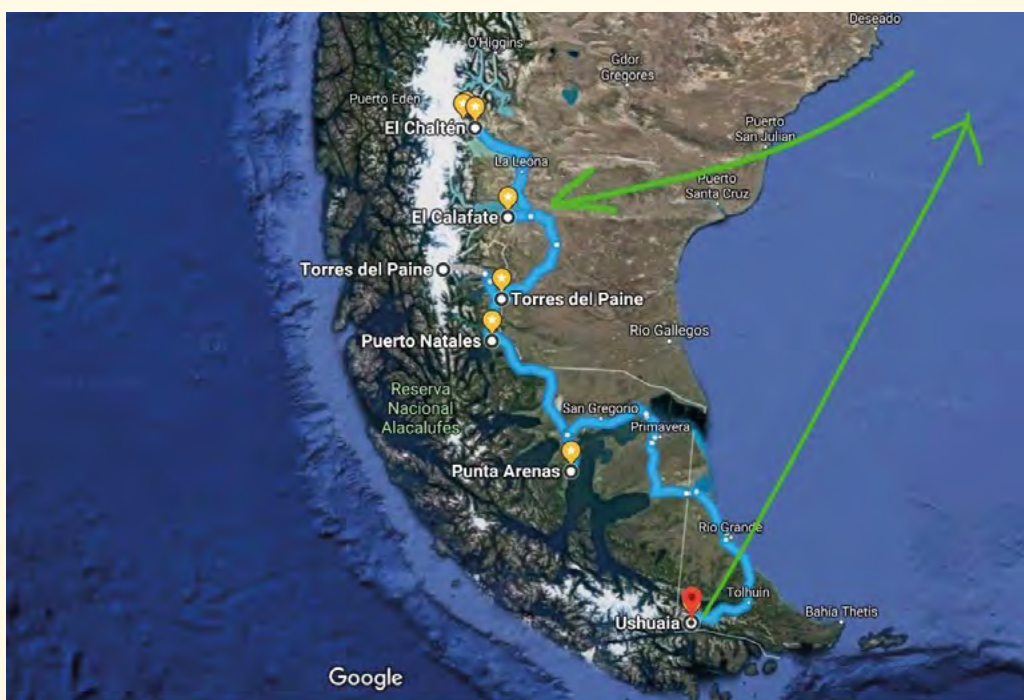
■ Na závěr setkání si ještě zástupci města s rodiči připili na zdraví dětí.

■ Přejeme dětem šťastný a radostný život v našem městě.

JB

Z PILNÍKOVA až na konec světa

Mami, tati, Pilníkově, tak se tu mějte, my letíme! Kam? Do Patagonie!
Kdosi před naším odletem prohlásil, že si myslí, že pod Mexikem už nic moc není.
Opak je pravdou, Patagonie je jeden z nejkrásnějších koutů světa,
kde se vám každou chvíli zatají dech (nebo uletí čepice).

Trasa naší cesty

■ Sbalily jsme si do krosny stan, spacák, karimatku, nějaké náhradní oblečení a trochu jídla. Žádná víza ani očkování neřešíme, ubytování máme jen na první noc v Buenos Aires, celkový itinerář jen orientační a je v něm snad dost prostoru pro případné přizpůsobení se aktuálním podmínkám a počasí.

■ Po 19 hodinách letu dosedáme v Buenos Aires. Přivítá nás skoro třicetistupňové vedro a řidič Uberu, který neumí ani slovo anglicky a my zatím tak dvě slova španělsky. Rukama nohama se ale domluvíme a jsme ve městě. To si moc neužijeme, hned brzy ráno totiž přelétáme do El Calafate, městečka na úpatí And na jihozápadě Argentiny na břehu nádherného jezera Lago Argentino. Rozhodneme se tu strávit dvě noci v jednom z mnoha hostelů. Protože jsme ale místa rezervovaly na poslední chvíli, spíme každá v jiném pokoji. Evča s tříčlennou francouzskou rodinou první

noc a pak s Japoncem, Němcem a Španělem druhou noc. Naštěstí nikdo z nich nechrápe (možná jen Evča, kterou hned skolila klimatizace v letadle a kapesníky na 3 týdny spotřebovala hned druhý den). Pája zase s cizím pánem a paní, původ neznámý, holt ta jazyková bariéra. Všichni ale máme podobnou trasu i cíl cesty.

■ Další den začínáme patagonskou túru naplno. Vyrážíme k ledovci Perito Moreno. Už cesta autobusem je úchvatná. V dálce se tyčí vrcholky And, míváme pastviny, někde volně pobíhají lamy. Na kraji národního parku platíme vstupné. Správa parku nás proškolí, jak se chovat a jak se nechovat, fasujeme mapu a pytel na odpadky. Na ochranu přírody tu dbají a je krásné, že to ty masy turistů opravdu respektují. Autobus nás vysadí na parkovišti, dál jdeme pěšky po spletitých lávkách podél jezera až k ledovci. Je monstrózní. Více než 70 m

Pokračování na straně 8 →

Pilníkovský pelikán 2018

■ Vyhlašujeme čtvrtý ročník „Pilníkovského pelikána“. Pro usnadnění nominace jsem pro vás připravila také možnost nominovat pomocí Facebooku – stránka se jmenuje Pilníkovský pelikán.

■ A nyní zopakují pár jednoduchých pravidel pro nominaci:

■ nominovat lze kohokoli, kdo se nějak zasloužil o Pilníkov – propaguje ho, pomáhá jej rozvíjet, má úspěchy ve sportu či v kultuře – zkrátka dělá o něco víc, než musí,

■ nominován může být kdokoli bez omezení věku,

■ nominovat na tuto cenu může pouze občan Pilníkova starší 18 let,

■ v nominaci musí být uvedeno jméno a adresa bydliště nominovaného, případně nějaký kontakt na něho (e-mail, telefon),

■ v nominaci musí být také kontakt na nominujícího, aby bylo v případě nejasností možné požádat o doplnění informací,

■ v nominaci musí být uveden důvod nominace,

■ konečný výběr z nominací provádí komise složená ze zastupitelů města Pilníkov hlasováním,

■ nominace zasílejte buď na e-mail podatelna@pilnikov.cz (do předmětu uveďte: **Pilníkovský pelikán 2018**), nebo doručte na podatelnu MěÚ Pilníkov, případně můžete také použít formulář na Facebooku na stránce Pilníkovský pelikán,

■ nominace zasílejte do **30. července 2018**.

■ Věřím, že i letos se do nominace aktivně zapojíte a zašlete nám své návrhy i se zdůvodněním.

Hana Blažková

Národní park Los Glaciares

(foto: Eva Skutilová)

→ Pokračování ze strany 7

vysoká a půl kilometru široká masa ledu (a to má ještě 140 m pod hladinou) v sytě modrém jezeře, která nás zaměstná na půl dne. Ledovec pořád pracuje. Co chvíli se kus odlomí, padá do vody a ozývá se rána, jako by někdo strčil petardy. A samozřejmě šíleně fouká a není slyšet vlastního slova.

■ Následující den se přesouváme autobusem do městečka El Chaltén asi 3 hodiny jízdy severně od Calafate. Město je východiskem pro všechny turisty navštěvující národní park Los Glaciares. Přespíme opět v hostelu v pokoji s dalšími mladými lidmi z různých koutů světa. V noci je takový vítr, že cloumá celou budovou a okenice se otrácejí. No, při představě, že ráno vyrazíme

s krosnou do hor na tři dny... ale nebudeme předbíhat. Ráno je trochu klidnější, ale taky o poznání chladnější. Krosnu házíme na záda, nasazujeme trekové hole a vyrážíme. Chvíli nám trvá, než sesynchronizujeme chůzi s holemi - vysmáté amatérky. Po chvíli nabíráme sebevědomí a zjišťujeme, že hole nám dost sil při šplhání do kopců ušetří, zvláště s tou 15 kg bagáží na zádech.

■ Z těch výhledů si sedáme na zadek. Po prvních kilometrech stoupání se vyčasuje, obloha se otevírá stejně jako výhled na horu Fitz Roy, ke které míříme. Cesta je nádherná, potkáváme i první Češku ze Zlína, která Páju překvapila, když jí na „ahoj“ odpověděla s úsměvem „ahoj“, a tak se daly do řeči. V podstatě není možné se tu ztratit, ale platí tu taky přísná pravidla

– nescházet z cest, nerozdělávat oheň, nestanovat mimo vyznačená území. To vše pod pohrůzkou vysokých pokut. Spálené nosy od slunce máme hned první den (cedule s doporučením na silnou ochranu proti UV záření trochu ignorujeme a záhy litujeme). Ty skalnaté hory, modrá obloha, okolní krajina, všechno je tak nějak barevnější a výraznější. Odpoledne přicházíme do kempu (rozumějte: klacíky ohraničené území blízko řeky s jedním suchým záchodem). Stavíme stan, odhazujeme krosnu, bereme jen vodu, foťák a jdeme šplhat k Laguně de los Tres pod horou Fitz Roy. Prý „kouřící hora“, protože nad ní, pokud je vůbec vidět, vznikají často oblaka. Máme štěstí, je vidět, vždyť je azuro. Následuje kilometr chůze přes skály a kameny do prudkého kopce, což nám zabere hodinu a sebere hodně sil. Výsledek ale stojí víc než za to - úchvatná laguna, resp. dvě, z poloviny zamrzlé a pokryté sněhem, od kterého se odrážejí sluneční paprsky. Na to by se člověk mohl dívat hodiny. Ale hlad a zima nás po čase ženou zpátky dolů.

■ Večeříme rychlovku z ešusu provizorními papírovo-igelitovými lžičkami, protože jsme ty naše epesní plastové nechaly v hostelu. Máme asi 30 sousedů, kteří se tu mezitím zabydleli. Po západu slunce asi ve 22:30 jdeme spát. Jenže... hned první noc ve stanu poznáme, co je to Patagonie a co je to amatérská příprava. Podcenily jsme spacáky a po dlouhé noci promrzáme až do rána. Byla nám taková kosa, že jsme nemohly ani vylézt ze spacáku a přiobléct se. Poučení na zítra: Vezmi si na sebe všechno, co máš s sebou. Všechno.

■ Druhý den ráno vše balíme a pokračujeme k věžím Cerro Torre a Laguně Torre. Nocujeme v podobném kempu jako den předcházející. I tentokrát máme štěstí a věže Cerro Torre na chvíli vystoupily z mraků před západem slunce.

■ Ráno se po třech dnech vracíme do města, odkud se přesouváme autobusem opět jižněji do chilského Puerto Natales. Autobusová doprava je tu spolehlivá, od té naší se liší asi tím, že je autobus modernější, pohodlnější a je v něm dostatek místa na nohy. Jízdenky je potřeba koupit dostatečně dopředu, alespoň den dva. Zařídít to z národního parku, kde není absolutně žádný signál, je docela kumšt. Naštěstí pro velký zájem přidali ještě jeden spoj a vejdem se.

■ Puerto Natales je naším výchozím bodem pro další dobrodružství v národním parku Torres del Paine, chilském skvostu.

Výhled na Cerro Torre v NP Los Glaciares

(foto: Eva Skutilová)

Přespíme jednu noc v hostelu. Takový plechový baráček, který provozují mladí kluci, kteří toho o Česku vědí možná víc než my o Chile. Hlavně o fotbale. Na španělštině pracujeme, ale i tak oceňujeme jejich dobrou angličtinu. Před vstupem do parku musíme zamluvit ve městě místa v kempu na každou noc. Věděly jsme, že to musíme řešit dopředu, nevěděly jsme ale, že dopředu neznamená den, ale spíš dva až tři měsíce. Všude cedule: December full. Zkoušíme si nepřipouštět, že se tam nedostaneme, vždyť jsme letěly tak daleko! Nakonec nás to sice stojí dost úsilí, obíhání, víc peněz, ale plán máme. Kemp na první, třetí a čtvrtou noc. Druhá? Prostě přijdeme do beznadějně plného kempu, slušně poprosíme, oni se nad námi slitují a

nechají nás tam. Naivně tomu věříme, nic jiného nám taky nezbyvá.

■ Volíme 4–5denní, kratší, 80 km dlouhou trasu po jižní části toho úchvatného území. To vidíme už z katamaránu, na který jsme čekaly hodinu ve větru a dešti na místě, odkud jsme se nemohly hnout, aby nás někdo nepředběhl. Byla to ale první a poslední sprcha. To nepředvídatelné patagonské počasí je nakonec překvapivě předvídatelné, neprší, nesněží. Jen fučí.

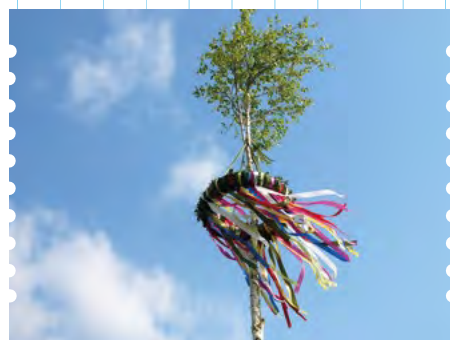
■ Jinde než na vyznačených místech je otevřený oheň přísně zakázán. Kvůli nebalosti a silnému větru se tu v roce 2002 podařilo jednomu šikovnému Čechovi vypálit 16 000 hektarů lesa. Tuhle část procházíme hned první den, vede podél

Pokračování na straně 10 →

TRADICE stavění máje

Máje, májka nebo máj je označení ozdobeného kmene stromu, který tvoří ústřední prvek jarních slavností, rozšířených po většině Evropy.

■ Nejčastěji bývají májky stavěny 30. dubna nebo 1. května, ale v některých oblastech se staví v období svátků sv. Jiří, letnic nebo nejčastěji

letního slunovratu. Podle britského antropologa Jamese Frazera je účelem stavění máje přinesení lesního ducha do vesnic a zajištění jeho požehnání. Slavnosti spojené s májkou bývají často doprovázeny přítomností figury či člověka s ní ztotožněného. Bývají oblečeni do květů nebo listů. Klasickým příkladem je anglická Královna máje May Queen nebo slovinský Zelený Jurij. Podle Frazera představují personifikaci ducha rostlinstva a jara.

■ Česká máje má formu celého stromu zbaveného – s výjimkou horní části – větví a kůry. V některých případech se holý kmen nechává stát více let a mění se pouze vrchní část, jindy se zas skládá ze dvou či tří na sebe napejovaných kmenů k dosažení větší výšky. Použitým stromem jsou nejčastěji jehličnany jako smrk, ale lze se setkat také s májkou z břízy. Horní část se zdobí stužkami z látek nebo krepového papíru a zavěšuje se na ni zdobený věnec. Se stavěním máje je spojen i zvyk jejího nočního hlídání před muži ze sousedních vesnic, kteří se ji snaží porazit nebo odříznout její vrchol. Pokud se jim to podaří, je to pro vesnici velká ostuda. Někdy se také staví malé máje před domy jako vyjádření úcty nebo vyznání lásky dívky.

EF

Výhledy na Fitz Roy v NP Los Glaciares

[foto: Eva Skutilová]

→ Pokračování ze strany 9

jezera až k ledovci Glaciar Grey. Oblast, která poškozená nebyla a kterou procházíme následující dny, je jiná. Obě prostředí však mají něco do sebe.

■ Pája se drží scénáře a ve druhém kempu dělá psí oči na kluky na recepci, kteří tuhle scénu nezažívají poprvé. Po tom, co přislíbíme, že se podělíme o večeři, nám ukazují místo na stan. Trasa sice byla celkem náročná, ale taková koncentrace nádhery během pouhých 5 dnů – na popis toho, co jsme viděly, prošly, vyšplhaly, nemáme ani

dostatečně širokou slovní zásobu.

■ Po pěti dnech mimo civilizaci se loučíme s národním parkem a přesouváme zase o něco jižněji do městečka Punta Arenas na další dvě noci. Proč sem? Protože tučňáci! Ty jsme chtěly navštívit další den, což znamenalo plout lodí na ostrov Isla Magdalena. Jenže byl tak silný vítr, že zavřeli přístavy a všechny cesty byly zrušeny. Nedá se nic dělat, projdeme si město, opět spíme v menším hostelu, potkáváme milé Mexičany, Sebastiana, našeho ubytovatele, který nám vypere oblečení – už jsme to

potřebovaly! A taky Španělku, která nám dá pár tipů, kam se vydat v Ushuai, naší další destinaci.

■ Ushuaia je město na konci světa, a to doslova. Je totiž na jihu Ohňové země a odsud se pořádají už jenom polární výpravy na Antarktidu. Po 12 hodinách v autobuse jsme tu. Tady už tučňáci i lachtani opravdu jsou. Na ostrově Isla Martillo, kde jsme jim ale očividně byly dost ukradené, se roztomile a nerušeně kolíbali sem a tam. V Ohňové zemi jdeme také na kratší výšlap do hor. Sice v dešti, ale zato k průzračné Laguně Esmeralda. Výchozí bod je 20 km za městem a dopravíme se tam stopem – nákladákem se sympatickým Justem, který sice anglicky nemluví, ale taková Evča po třech týdnech španělsky už skoro plynule (-:)), takže si přitakáváme. Prý nás vezme v 16 hodin zpět, až pojedou okolo. K tomu nakonec nedojde, zastaví nám o něco dřív mladý pár z města. Paní s indiánskými kořeny si celou cestu v ruce drží konvičku s maté jako všichni zdejší.

■ Náš poslední den vyšlápeme k ledovci Glaciar Martial. Dobře, cesta, která běžným smrtelníkům trvá hodinu, nám zabere dvě a půl, protože se ztratíme tam, kde to snad ani nejde. „Pájo, nejdeme špatně?“ „Proč, jako z kopce?“ „No, spíš zpátky“. Hm. Po hodině chůze jsme se objevily tam, odkud jsme vycházely. Na konci si ale stejně přitukneme pivem Cape Horn a už míříme pěšky na 5 km vzdálené letiště. Se slzou v oku se loučíme s nádhernou Ohňovou zemí a Patagonií a letíme zpět do Buenos Aires.

■ Přelet do metropole, kde je o 30°C a o tři miliony lidí víc, je pro nás trochu šok. Poslední dva dny tu spíš pobrouzdáváme ulicemi, ještě pořád rozdýcháváme zážitky z posledních týdnů v Argentině a v Chile a držíme vinnou dietu.

■ Závěrečné shrnutí: 3 týdny, 300 km v nohách, 1800 km autobusem, 40 hodin v letadle a spoustu zážitků.

■ Dočetli jste to až sem? Děkujeme! Chtěli byste si poslechnout víc o místech, která jsme projely, o lidech, které jsme potkaly, a prohlédnout si fotky?

SRDEČNĚ VÁS ZVEME

na besedu ve středu 11. dubna 2018
do penzionu U Skutilů.

Eva Skutilová a Pavla Jirásková

KULTURA

MASOPUST

Letošní masopust se konal v sobotu odpoledne 17. února 2018. Již krátce po jedné hodině přicházeli první účastníci, až postupně zaplnili téměř celé náměstí.

Předání klíče od města (foto: Jaroslav Blažek)

■ Také letos byl na náměstí postaven stánek s lavicemi a v podloubí probíhal prodej občerstvení. Masky měly opět občerstvení zdarma, ostatní si ho museli koupit. V nabídce byly produkty z klasické zabíjačky, jako jitrnice, prejt, ovar či prdeláčka. I pití bylo zajištěno – teplé, studené, alko i nealko.

■ Jako tradičně na úvod policajt přebral od starosty klíč od města. Policajt byl letos jiný než loni, což se poznalo i na jiné barvě uniformy, letos měl uniformu zelenou a převzatý klíč si zavěsil na krk na červenou pentli.

Masopustní průvod prošel městečkem (foto: Jaroslav Blažek)

■ Průvod prošel přes náměstí, kolem požární zbrojnice přes Hradčín a po Tovární ulici došel až do ulice Za Tratí. Zpět na náměstí se vrátil po Tovární a Trutnovské ulici. Po celou dobu jel v čele průvodu vůz s vozkou a harmonikářem. Na kozlíku opět seděl Ing. Karel Skutil a na koně dohlížel Ing. Karel Skutil ml., na harmoniku letos hrál Jan Coufal.

■ Na letošní masopust přišlo asi šedesát masek a mnoho dalších lidí bez masek. Vypadalo to, že se všem zúčastněným masopust líbil. JB

Účastníci v maskách (foto: Jaroslav Blažek)

KULTURA

Obecní reprezentační ples

Farářovy schovanky (foto: Jaroslav Blažek)

Večer 16. března 2018 a navazující noc na sále obecní restaurace Slunce patřily pilníkovskému Obecnímu reprezentačnímu plesu.

■ K poslechu a k tanci hrála opět pětičlenná kapela Koplaho band z Týniště nad Orlicí. Plesem provázela již osvědčená zkušená moderátorka Marcela Robková, která postupně uvedla i všechny vystupující. Na večer bylo totiž připraveno hned

Taneční skupina Carmen (foto: Jaroslav Blažek)

několik zajímavých vystoupení. Nejprve vystoupila taneční skupina CARMEN z Nové Paky, po nich jsme zhlédli opět originální vystoupení místních Farářových schovank. Posledním bylo vystoupení Pavla Janáka coby Michaela Jacksona, který na závěr obešel všechny stoly a rozdával své fotografie s podpisem.

Marcela Robková s „Michaelem Jacksonem“ (foto: Jaroslav Blažek)

■ Ples také podpořili nejenom místní sponzoři, kteří do tomboly dali mnoho zajímavých cen.
■ I letošní ples se vydařil, účastníci si hezky zatančili v různých rytmech a také vystoupení diváky zaujala a líbila se. JB

TĚHOTNÁ kapela

Když je těhotná kapela (je prokázáno, že tento druh těhotenství je jeden z mála druhů, které mohou postihnout i mužskou část kapely), ráda by, aby se jí narodilo dítě, deska. Malá, lesklá placička, dnes asi spíš „mp-trojka“ plná písniček, ve kterých se spojuje DNA slov, tónů, rytmů, nápadů, emocí a zážitků všech účinkujících rodičů. Ti se roky vytrvale, ač sezdaní jen částečně, snažili to vše pospojovat a přivést na svět i v jiné podobě, než je koncert. Té naší nejmladší placičce bude teprve pět let a za tu dobu většina rodičů hudebníků nasbírá dostatek sil na další dítko.

Kluci v akci (foto: Jana Pachlová)

■ Začali jsme vybírat studio – „porodní sál“. Taťka Martin Pachtl (Paša) měl v hledáčku studií několik, a lenakonec vyhrálo to u Honzy Tulenka (kytarista skupiny Davida Krause). Se všemi ostatními rodiči jsme se shodli, že Středočeský kraj, Votice, 3 až 4 hodiny cesty pro naše společné holátko ujezdíme.

■ Bylo před Velikonocemi 2017. Příroda se chystala na mladé, všude samé vajíčko, ale hlavně čtyři až pět dní, kdy nás nebudou čekat zaměstnavatelé u „strojů“ a my můžeme začít. Úkol byl jasný, udělat kompletně dvě písničky.

■ Víc než my vypadalo těhotné naše auto.

Narvané nástroje, komby, batohy a zásobami se funicí dovalilo na dvorek stavení, kde to mělo všechno, včetně nás, vyvrhnout. A stalo se. Po seznámení s mladým

Rozehráváš (foto: Jana Pachlová)

kytaristou a zvukařem Honzou, který se ne náhodou podobal kouzelníkovi Zababovi, jsem si řekla, že je dobře, že vypadá jako čaroděj. Prohlídku pokojů jeho sídla zakončila režie „laboratoř“, kde se naše mimi bude klubat na svět. Jako první měl přijít na řadu Matěj a bubny. Já jsem teď nebyla potřeba. Než se nastaví dvacet osm mikrofónů na celou bicí soupravu, bude to nějakou hodinku, dvě... vlastně pět trvat. Tak jsem nechala kluky čarovat a vyšla si protáhnout osezelé tělo do krajiny, které se říká Česká Sibiř.

■ Když mi zavolali, bylo třeba točit pomocné zpěvy. Všechny nástroje, které se budou vršit do desítek stop, budou potřebovat nějaké světlo v tunelu. Nahrálo se. Nevím jak ostatním, ale mně se v tom tunelu neukázal celý život, ale spíš to, že je to chvílemi falešně a že ten mikrofón, co vypadá jako netopýr, snímá, i když se podrhu na kotníku. A teď už jen soustředění, pokládání paliček, prstů, zakrývání dírek, správné tóny, délka, rytmus, cit, barva. A když se to všechno někdy po hodinách podaří jednomu z budoucích rodičů desky, nastoupí další hráč.

■ To už dorazila i druhá část Tlupy a všechny čerstvé uši chtěly poslouchat. A tak si každý vyslechl od sebe, od ostatních nebo od kouzelníka „to dáš líp“ nebo „ještě jednou“. Každý ve svém čase, ve svůj

den, který naše pracovní kalendáře určily pro nahrávání, jsme do pultu posílali nástroje, zpěvy, rachotání. Hodiny a hodiny ten zvukařský pult zářil na bradu Honzovi Tulenkovi, že kdyby to bylo solárko, už by nám voněl. Sluníčka venku si neužil, je to čaroděj, žije v noci.

■ Po několika výjezdech se votická „porodnice“ pomalu měnila na cukrárnu, kde se dají ochutnávat zvuky a aranže. Tak jsme neodolali a občas se na písničku posadila nějaká nová třešinka nebo poleva. Nějaký ten vokálek, na který prostě na pódiu nejsou lidi, nějaká ta druhá, třetí kytara nebo zvuk, který vytáhl pan cukrář a čaroděj z virtuálního šuplíčku a nasypal za dýmu a praskání do vznikající směsi, písňě. Množství stop se tak přehouplo u některých písni přes stovku. To jsme

Zvučení bicí soupravy (foto: Jana Pachlová)

neslavili, spíš jsme jen koukali.

■ Teď už je to všechno nahrané. V běžné cukrárně se nejdřív míchá a pak peče. V té hudební je to obráceně, míchá se až nakonec. A my teď mícháme. Posouváme šavle mixéru, tu přidat, tu ubrat. Ještě že je všechno pěkně zvlášť, každý zvuk má svou místičku. Kdyby to bylo všechno v jedné míse jako za časů asfaltových desek, tak tam za desatero kopci a desatero potoky sedíme dodnes.

■ Křest nové desky, na který vás srdečně zveme, bude v říjnu. Kmotrovství nám přislíbila skupina Těla.

Za TLUPU TLAP Jana Pachlová

Jarní očista

Pokud patříte mezi jedince, kteří se nemohli dočkat prvních slunečních paprsků a celou zimu by nejradši prospali, pak vám posledních pár dnů udělalo určitě obrovskou radost. Přichází bezesporu jedno z nejkrásnějších období v roce. Existuje snad lepší symbol nového začátku? Jaro – čas svěžesti, všechno temné a studené odchází, sluneční paprsky jsou čím dál teplejší, barvy v přírodě ostřejší. Dalo by se říct, že jde o jakousi obrodu.

■ Nicméně posledně vládnoucí zima na valné většině z nás určitě zanechala svou stopu. V poslední době velmi často skloňovaný pojem „jarní únava“ přestává být pouze pojmem. Pokud i vy patříte mezi ty „vyvolené“, kteří se v posledních dnech cítí neustále vyčerpaní i po dlouhém a vydatném spánku a energii vám dodá jen máloco, pak i vás pravděpodobně postihla jarní únava. S tou se potýkali už velmi dávno dokonce i naši předkové a aktuální statistické údaje praví, že jarní únava každoročně postihuje až tři čtvrtiny populace. Ženy jsou ohroženy dokonce čtyřikrát více než muži.

DEFICIT VITAMÍNU D

■ Protože náš organismus musel nějakou dobu snášet deficit vitamínu D, obsaženého ve slunečním svitu, několikrát během zimy se zcela jistě potýkal se zákeřnými virózami a také díky těžší stravě, kterou si tělo obvykle přes zimu žádá, došlo i k přirozenému úbytku vitamínů. Málokdo z nás si také dokáže i přes zimu udržet pravidelný pohyb, a tak se postupně všechny tyto faktory podepisují na našem fyzickém, ale i psychickém stavu. Aktivní jaro pak na tělo klade nároky, které někdo nedokáže ihned snést. Imunitní systém je oslaben a přesto, že jarní únava v podstatě není sama o sobě nějak závažnou nemocí, i banální nachlazení může v tomto období organismus velmi vyčerpat.

■ A jak s únavou zatočit?

VITAMÍNY

■ V první řadě je nutné doplnit všechny potřebné vitamíny, z nichž nejdůležitější je pak vitamín D, který je pro tělo nezbytný. Než nám potřebnou dávku do těla vpraví ultrafialové záření, doplnit jej můžeme konzumací ryb, mléčných výrobků nebo cereálií. Dalšími dobrými pomocníky jsou pak vitamín C a vitamín B. „Céčko“ podporí náš oslabený imunitní systém a „béčko“, ideálně B komplex, pak spolehlivě zatočí s únavou organismu. Stačí náš jídelníček rozšířit o ovoce, zejména citrusové plody, a listovou zeleninu, a je vystaráno.

PITNÝ REŽIM

■ Určitě většina z nás už ví, že organismus je z 55 – 75% tvořen z vody, a to bez ohledu na jeho stáří. Hned po kyslíku je pro nás tedy nepostradatelná právě životodárná H₂O. Dodržovat pitný režim bychom sice měli po celý rok, ovšem pro odbourání jarní únavy je to pak obzvláště zásadní. Odborníky schválené množství je asi 4 dcl tekutin na 10kg váhy.

■ Další pozitivní účinky jsou pak připisovány výtěžku z rostliny echinacea, který působí velmi blahodárně nejen na podporu imunity, ale také na náš centrální nervový systém. Vhodné je zařadit pravidelnou pohybovou aktivitu a nemusí jít zrovna o výkony hodné vrcholových sportovců.

■ Ještě v dobách, kdy lidstvo žilo v harmonii s přírodou, ctilo a hlavně cítilo změny, které s sebou nesla pravidelná změna ročních období, přizpůsobovalo tomu také svůj pravidelný životní rytmus. Na jaře si naši předkové často pomáhali prvními mladými výhonky rostlin a keřů a tehdejší variantou zeleniny a jejich účinky pak zesilovali zvláštními koupelemi. Čili už tehdy šlo o jakousi formu očisty.

■ Dnes v 21. století jsou naše vazby s přírodou téměř přetřhány a mnozí z nás se s ní setkají po celý rok pouze v květináči. A to jen v případě, že si už během života ve skleníkovém prostředí nevypěstovali alergii. Nejsme schopni přirozeně vycítit potřeby našeho těla, natož na ně adekvátně reagovat. I přesto je však náš organismus na jaře mnohem citlivější než jindy. Proto je vhodné v tomto období náš organismus přeci jen trochu „pročistit“.

JAK NA „OČISTU“ ORGANISMU

■ Způsobů, jak náš organismus co nejlépe a neúčinněji očistit, je obzvláště v poslední době nepřehledné množství. Zatímco tradiční indická medicína klade důraz na očištění masáže, západní medicína naproti tomu důvěřuje zelenině. Bohužel se objevuje stále více zaručených rad a tipů, které jsou založeny na velmi drastických metodách, jako například radikální několikadenní půsty nebo naopak výplachy střev bez lékařského doporučení. Tyto nej-

různější praktiky však mohou v konečném důsledku více ublížit než prospět.

■ Pokud jste se tedy rozhodli pro očistu formou zásadní úpravy vašeho jídelníčku, bylo by vhodné se předtím poradit s lékařem nebo alespoň výživovým poradcem. Aby měla jakákoliv očista smysl, je velmi důležité vytvořit jídelníček tak, aby v něm byly správně zastoupeny všechny důležité živiny, vitamíny a další důležité látky.

■ Jak vypadá očištný týden?

ZELENINOVÝ DEN

■ První den se konzumuje pouze zelenina, nejlépe syrová, zakápnutá trochou kvalitního rostlinného oleje, množství by se pak mělo pohybovat mezi 1 – 1,5 kilem. Zelenina může být i lehčeji tepelně opracovaná.

OVOČNÝ DEN

■ Druhý den se pak konzumuje výhradně ovoce, lépe je pak vybírat ovoce s nižším obsahem sacharidů, množství podobné jako u zeleniny. Obzvláště vhodný je ananas pro svůj vysoký podíl vlákniny.

TŘETÍ A ČTVRTÝ DEN

■ Třetí a čtvrtý den pak postupně zařazujeme do jídelníčku ostatní sacharidové potraviny jako brambory, můžeme přidat i celozrnné pečivo. Pátý a šestý den zařazujeme zdroje živočišných bílkovin, které jsou zastoupeny například v nízkotučných jogurtech nebo sýrech. Sedmý den pak doplníme masem, avšak pozor – vybíráme maso bílé, tedy drůbež, ryby nebo králičí.

■ Velmi důležitou součástí detoxu je pak pravidelný pitný režim.

MINIMUM CHEMIE

■ Dalším důležitým bodem při očišťování našeho organismu je minimalizování chemie, kterou pravidelně vpravujeme do našeho těla, na nezbytné množství. Základem by měla být lehce stravitelná jídla a doplnění stravy o obilniny.

BYLINKY

■ Protože v tomto období, zejména v březnu a dubnu, jsou nejvíce zatěžovanými orgány játra a žlučník, mohli bychom náš očištný rituál doplnit i o vhodnou bylinkovou kúru. Zařadit můžeme jak extrakty z bylin, tak zelené nebo bylinkové čaje, případně zeleninové šťávy.

■ Za vynaložené úsilí se můžeme dokonce odměnit příjemnou masáží a zcela jistě se budeme cítit jako znovuzrození.

Zdroj www.prozdravi.cz

EF

SPORT

UMĚNÍ a roller derby...

Ptáte se, jak to jde dohromady? Nebo co to vlastně to roller derby je? Jak jsem poznal, křehkost, krása, umění i roller derby se k sobě kupodivu hodí celkem dobře. A věděli jste, že začátkem února bylo v roller derby mistrovství světa?

■ Modrooká, trochu tajemná blondýnka vystupující pod jménem Ladis Pachmuch, pod kterým ji mnozí z vás mají v přátelích na Facebooku a kterou potkáváte i na různých pilníkovských akcích, se ve skutečnosti jmenuje Ladislava Pachlová. Mohli jste ji vidět například na loňském masopustu.

■ Tato umělecky zaměřená a zdánlivě křehká slečna se věnuje v našich končinách velmi neobvyklému sportu – roller derby. Ve skutečnosti to je docela tvrdý a občas i bolestivý sport.

■ Co to vlastně roller derby je? Když to velmi zjednoduším, v tomto sportu se po oválné dráze honí dokolečka deset dívek ze dvou týmů. A aby to neměly tak jednoduché, jezdí přitom na trekových kolečkách

Na pilníkovské rampě

(foto: Krch)

vých bruslích. Jedna dívka z každého týmu, tzv. jammerka (poznáte ji podle potahu přílby s hvězdou), má za úkol sbírat body. Ty získává předjížděním soupeřek. Zbytek týmu jí v tom pomáhá a připravuje jí cestu pro co nejsnazší předjetí a zároveň blokuje soupeřky. Za každou předjetou soupeřku

získá jeden bod. Zápas trvá hodinu a je rozdělen do dvou poločasů, které se ještě dělí do maximálně dvouminutových úseků, tzv. jamů.

■ Proč na internetu vystupujete pouze pod uměleckým pseudonymem „Ladis Pachmuch“? Pravé jméno

SPORT

FOTBALOVÉ SOUSTŘEDĚNÍ mládeže

V rámci zimní přípravy absolvovali naši mladí fotbalisté třídní soustředění. Na blížící se sezonu se připravovali od 16. do 18. března 2018 na Benecku – Štěpanické Lhotě.

■ Záměrem akce bylo nejen stmelit kolektiv, ale hlavně zapracovat na fyzické kondici hráčů. Zúčastnění splnili, co trenéři pečlivě naplánovali: výběhy do terénu, fotbalík na hřišti s umělým povrchem a různá posilovací cvičení. Náročný program děti zvládly na výbornou a nejen za propocená trička zaslouží velkou pochvalu.

■ Předpověď počasí nebyla do poslední chvíle příznivá, ale skutečnost byla naštěstí jiná.

Účastníci zimní přípravy

(foto Vlasta Kolínová)

■ Soustředění absolvovalo 6 hráčů přípravky a 12 starších žáků pod vedením trenérů Pavla Strassera, Petra Kolína a Radka Procházky. O stravování a zázemí se staraly Pavla Strasserová, Vlasta Kolínová a Světlana Onodi. Ubytování na chalupě Rozárka plně uspokojilo potřeby všech

účastníků soustředění.

■ Organizátorem celé akce byl TJ Spartak Pilníkov, který tímto děkuje městu Pilníkov za finanční podporu, bez níž by se soustředění nemohlo uskutečnit.

Kolektiv Spartaku Pilníkov

SPORT

nikde... Pamatujete si ještě, jak vůbec vznikl?

■ Pamatuji, ale kdybych to popsala, většině lidí to nic neřekne, takže zůstávám dále tajemná. Není to jen na internetu, ale užívám jej i jako své umělecké jméno. Zajímavé pro mě bylo i to, že mou tvorbu pak

Team Czech vs. Team Germany (foto: Jan Hutter)

tady v Čechách nevnímali jako od ženy – autorky, bavilo mě tedy toto „bezpohlavní“ jméno. Fascinovalo mě, že někdo dokonce vydává mé práce za díla od „toho“ Ládi a ne od „té“ Ládi.

■ Nejprve něco o Vás, jaký máte vztah k Pilníkovu?

■ Už od školky kladný. Miluji zdejší vzduch, vodu a výhled. Absták po místních loukách a lesích pociťuji v Praze celkem často. Jinak tu i v okolí máme hezky rozvětvený rod Pachtů. A díky rodičům zde mám ten pravý domov, kam se vždy ráda vrátím.

■ Co jste studovala?

■ V roce 2017 jsem úspěšně ukončila magisterské studium na Akademii výtvarných umění v Praze, obor Nová média II.

■ Nová média II.?

Co si mám pod tím představit?

■ Škola nových medií II. nabízí studium videoartu jako časově závislého obrazu, ovšem s možností využití široké palety jeho derivátů a kombinací s jinými médii. Právě hloubková sondáž do možností pohyblivého (technického) obrazu, jeho povahy a specifičnosti v porovnání s obrazem v klasickém vnímání umožňuje hlubší průnik do chápání výtvarného jazyka vůbec. Nabízí širší možnosti, které vedou absolventy k zvládnutí digitálních i analogových a materiálních výrazových prostředků.

■ Stala se ze mě multimediální umělkyně, chcete-li všestranná výtvarnice – kreslířka, malířka, kameramanka, videotvůrkyně, fotografka, performerka atd.

Czech Roller Derby Team na tréninku (foto: Jan Hutter)

■ Tak to je již o něco jasnější. Ale Vy jste přece vždy nedělala jen roller derby?

■ Nikdy nedělám jen jednu věc. Na sportovní základní škole jsem dělala snad

■ V judu jste dosáhla i jistých úspěchů... Přiznejte se!

■ V judu jsem byla mistryně ČR s družstvem Most. Tipla bych si, že i vícrát, ale to už si nepamatuji. Pak tam byla první

Team Spain vs. Team Czech – první body pro tým (foto: Jan Hutter)

všechny sporty, protože mě to bavilo. Snad jen u aerobiku jsem dlouho nevydržela, ale primární pro mě byl tenis a judo – to jsem pak dělala na vyšší úrovni. Doteď jsem zůstala ještě u milovaného snowboardingu a sportovního rybaření (jezdím na Dolce či přehradu Les Království).

místa i v mezinárodních turnajích, ale nejvíc si cením dvou medailí za dvě třetí místa z Paříže, což se dalo považovat za neoficiální mistrovství Evropy. Doteď nechápu, že tam neotevřeli mou váhovou kategorii. Já jsem se tak musela prát ve

Pokračování na straně 16 →

SPORT

Team Czech vs. Team Germany

(foto: Olivier Vax Photographies)

→ Pokračování ze strany 15

dvakrát vyšší váze. Také jsem nastoupila ve dvou věkových kategoriích, v jedné své a v jedné starší, kam nás trenéři posílali na zkoušku pro zkušenosti, proto dvě medaile na jeden turnaj.

■ **Roller derby je u nás vcelku mladý sport, první klub byl založen tuším v roce 2012.**

Jak jste se k roller derby dostala?

■ Dlouho jsem hledala, jaký sport mám

nestála, jestli to nevadí... Nevadilo. A tak jsem začala jezdit...

■ Každý to může zkusit podobně. Chce to jen trochu odvahy (nebo drzosti?). Navíc teď budeme mít zrovna Fresh meat – nábor nových hráček, hráčů i rozhodčích.

■ **Máte nějakou ligu a jak si v ní vedete? Tři funkční týmy v Česku se mi zdají na ligu docela málo...**

■ Hrajeme tzv. evropskou ligu. Jsme členy mezinárodní asociace WFTDA (Women's

flat track derby association). V letech 2013 až 2017 jsme odehrály 30 mezinárodních utkání s týmy z Německa, Rakouska, Finska, Británie, Francie, Švédska, Lucemburska, Itálie, Ruska a Švýcarska.

■ **I zde používáte přezdívku (Ladis Sweet Masterpiece T-800), copak vyjadřuje?**

■ Skoro každá hráčka si vymyslí své alter ego, které vypovídá něco o ní. Je to také jeden z pozůstatků, kdy roller derby byla ještě více taková show á la wrestling, prostě USA v 60. letech.

■ Ladis je zkratka mého pravého jména Ladislava a Masterpiece čili mistrovské dílo, to chci dělat nejen na plátně, ale i na trati v bruslích.

■ **A to T-800?**

■ To je mé číslo na dresu „800“ a znají ho fanoušci Terminátora: T-800 je zastaralý typ bojové jednotky, ale díky svým parametrům je často schopen překonat své modernější nástupce. T-800 je také jediný schopný sebeuvědomění, může se tak rozhodnout neuposlechnout rozkaz, stává se z něho tulák a nezřídka se přidává na nepřátelskou stranu (k lidem).

■ Líp bych se v moment, kdy bojuji pro svůj tým „rozpadlá“ i přes několik zranění a s o deset let mladšími soupeřkami, nepopsala.

■ **Na utkání si nejenom Vy malujete obličej jako indiáni – proč?**

■ To je takový rituál zastrašující soupeřky,

Czech Roller Derby Team

(foto: Järgen Ziegler)

dělat, když jsem po zranění s judem skončila, ale žádný se mi nezdál dostatečně atraktivní. Až jednou jsem viděla na ČT24 reportáž z prvního zápasu Prague City Roller Derby s velkým titulkem: „Punk na kolečkových bruslích“. Okamžitě jsem jim napsala e-mail, jestli berou nové členky, ale že jsem v životě na trekových bruslích

flat track derby association). V letech 2013 až 2017 jsme odehrály 30 mezinárodních utkání s týmy z Německa, Rakouska, Finska, Británie, Francie, Švédska, Lucemburska, Itálie, Ruska a Švýcarska.

■ Náš A-tým je nyní na 159. příčce ze 700 evropských týmů a B-tým je na 450. příčce. Nebráníme se však pomoci nadšencům

SPORT

ale i vizuálně atraktivní, a to já ráda.

■ Jak často trénujete a trénujete také na místní (= pilníkovské) U-rampě?

■ S Prague City Roller Derby trénujeme 2x týdně – středa 1,5 h. a v neděli 3 hod. (v sobotu býval ještě 5 hodin repre trénink, ale nyní máme pauzu). Jenže se říká: Pokud chceš dělat derby, musíš dělat dalších pět sportů. Takže někteří trenéři apelují na to, aby si samy hráčky zajišťovaly doplňující tréninky, např. posilovnu, běh atd. Já mám nejraději „stability trénink“, jak tomu říkám, ježdění v U-rampě, parku nebo bazénu. K tomu právě někdy využívám i U-rampu tady v Pilníkově. Takhle rampa je bohužel stavěná spíše pro kola než brusle nebo skate, ale o to víc na ní musím dřít. Vlastně je to trénink jak na výdrž, tak i na agilitu a stabilitu, což v roller derby jako když najdeš.

■ Letos jste se zúčastnila jako součást reprezentačního týmu mistrovství světa v anglickém Manchesteru, které se konalo od 31. ledna do 5. února 2018. Jaké jsou Vaše dojmy?

■ Ano, založily jsme Czech Roller Derby Team (CRDT), se kterým jsme to zvládly dotáhnout až na mistrovství světa. Zde jsme odehrály jako CRDT i svá úplně první utkání v českých dresech, a i přesto jsme se v konkurenci 38 týmů z celého světa umístily na 31. místě. Utkaly jsme se se soupeřkami z Filipín, Japonska, Německa, Španělska a dalšími. Porazily jsme například týmy z Rakouska, Ruska nebo Islandu. Takže já jsem velice spokojená a hrdá, předčilo to můj cíl neskončit poslední.

■ Co Vás na mistrovství nejvíce zaujalo?

■ Roller derby není jen sport. Je to život. Styl života. Každý pro tým děláme i něco navíc „samy sobě“, a tak já mohu týmu pomoci mimo jiné i prostřednictvím vizuální stránky. Navrhla jsem pro nás repre kolekci dresů – od grafiky až po celek designu vršku, trenýrek a legín. Navrhla jsem také naše CRDT logo. A na mistrovství světa jsem od několika světových hráček, které tam samozřejmě potkáte osobně (a už to je zážitek), slyšela právě na tyto mnou navržené věci jen samou chválu a uznání. Dokonce se jedna legendární hráčka USA kvůli tomu se mnou vyfotila a nasdílela to i s chválou na své profily na sociálních sítích. I toto je pro mě velká odměna a bonus navíc.

■ Jinak o celém MS, jak turnaji samotném, tak předcházející přípravě a o zákulisních věcech derby, o skvělých spoluhráčkách

ROZHOVOR

Markéta Gábrišová

Každý z Pilníkovánů jistě ví, že při silnici do Trutnova je domov pro seniory (DPS). Před budovou DPS je malý parčík s altánem pro odpočinek seniorů. Domov pro seniory je příspěvkovou organizací Královéhradeckého kraje, jejímž posláním je poskytování pobytových služeb osobám, které mají sníženou soběstačnost zejména z důvodu věku, jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby, napomáhání osobám zajistit jejich fyzickou a psychickou soběstačnost, s cílem umožnit jim v nejvyšší možné míře zapojení do běžného života společnosti, a v případech, kdy toto vylučuje jejich stav, zajistit jim důstojné prostředí a zacházení.

Mgr. Markéta Gábrišová (foto: Jaroslav Blažek)

■ Ubytovací kapacita aktuálně činí 42 lůžek ve 13 dvoulůžkových a ve čtyřech celolůžkových pokojích. Zařízení je určeno pro ženy i muže. Průměrný věk ubytovaných se pohybuje nad 82 lety. Celkem je zde zaměstnáno 32 pracovníků, z toho 9 v sociálních službách.

■ A protože k 1. lednu 2018 zde mají novou paní ředitelku, položil jsem jí několik otázek:

■ Jste další Pilníkovankou, která je zde ředitelkou. Předěslá byla p. Podlípna, která DPS vedla do roku 2003. Potom se zde vystřídal pět dalších ředitelů a nyní se další místní ředitelkou stáváte vy. Loni jste se zúčastnila výběrového řízení a ze

všech zúčastněných zájemců jste obstála nejlépe, a tak jste se od 1. ledna 2018 stala ředitelkou Domova pro seniory Pilníkov.

■ Nejprve bych Vás na úvod poprosil, abyste se nám krátce představila.

■ Narodila jsem se v Trutnově. Už kdysi, jako dítě jsem bydlela v Pilníkově. Do základní školy jsem začala chodit v Trutnově a nechtěla jsem školu měnit, proto jsem základní školní docházku v Trutnově také dokončila. Během mého studia na střední škole jsme se přestěhovali do Trutnova. Zpět do Pilníkova jsem se vrátila v roce 2007. Žiji zde spolu s manželem a máme syna, kterému letos v létě bude 5 let.

■ A jak se Vám v Pilníkově žije?

■ Pilníkov je pěkné městečko. Pocházím z nedalekého Trutnova, ale bydlení v panelovém domě není to, co bych chtěla. Proto když jsem hledala domek k bydlení, hledala jsem v okolí Trutnova. Nechtěla jsem směřem na hory, kde se sníh drží déle. Ideální je, že v Pilníkově je docela dobrá dopravní obslužnost, obchod, hospůdka. Navíc se zde konají skvělé plesy, které dle mé zkušenosti jsou lepší než v Trutnově.

■ Je mi jasné, že nyní (povídali jsme si začátkem února) se zatím ještě

Pokračování na straně 18 →

SPORT

a členech týmu by se dala napsat celá kniha a na to tady není prostor.

■ Kdy je příští mistrovství? Budete tam?

■ V roce 2021. Ještě se neví kde a podle toho se tam Czech Roller Derby Team i vydá. Pokud to vyhraje nějaká země v Evropě, je to více pravděpodobné, než kdyby se MS konalo třeba v Austrálii, či USA. Bohužel CRDT nemá zatím žádné dotace nebo velké finanční sponzory. Účast na MS jsme si financovaly samy a částky za letenky, ubytování, výbavu atd. nejsou malé...

■ Za mě osobně, pokud na příští MS již nebudu aktivní hráčkou, určitě bych chtěla pomáhat týmu buď ze stávající funk-

ce manažera, či jinak, jak bude zrovna potřeba.

■ Děkuji za rozhovor a přeji Vám hodně úspěchů a málo modřin.

■ Také děkuji a přeji Vám hodně plnohodnotných úlovek fotoaparátém.

■ Děkuji, a pokud čtenáře článek zaujal, můžete se o Ladis Pachmuch dozvědět více na jejím osobním blogu:

<http://pachmuch.blogspot.cz>

a o roller derby zase na:

<http://www.czechrollerderbyteam.cz>

nebo <http://www.facebook.com/PragueCityRD>.

ROZHOVOR

→ Pokračování ze strany 17

s domovem seznamujete, ale přesto, jak se Vám tam zatím líbí?

■ Praxi v tomto oboru mám sice dlouhou (13 let v Domově pro seniory Trutnov), ale každý domov má nastaven provoz a vnitřní předpisy dle svých potřeb a i práce sociální pracovníce se liší od práce ředitelky, takže se stále ještě s domovem seznamuji. Ale již nyní mohu říci, že se mi zde líbí. Mám ráda domovy s malou kapacitou. Případají mi takové více rodinné. Výhodou oproti velkým domovům je, že jsou tu malé chodby, kde se denně setkáváte se všemi kolegy i s ubytovanými seniory. Všichni se tudíž známe. A také bych řekla, že v malých domovech nepanuje rivalita např. mezi odděleními a lidé drží více pospolu.

■ Co Vás vedlo k účasti ve výběrovém řízení na ředitele DPS Pilníkov?

■ Popravdě? Jsem ambiciózní člověk, který si musí pořádně něco dokázat. Mám ráda tvůrčí práci, při které mohu vymýšlet, tvořit, něco ovlivnit. Mám potřebu se dále rozvíjet a aplikovat své poznatky z praxe v sociálních službách.

■ Jaké máte plány v DPS? V minulosti byla budova upravována i stavebně, byl vybudován parčík a další, plánujete také změny? Případně které?

■ Nejprve je potřeba dokončit již rozdělané projekty předchozího ředitele Mgr. Ing. Karla Vacka, MBA. Letos se chystá přístavba nad kuchyní, kde vzniknou čtyři dvouložkové pokoje. Nebudeme ovšem navyšovat kapacitu o osm míst, protože nyní jsou zde dva pětilůžkové pokoje, které se již vymykají běžnému standardu. Další důležitá věc, která domovu chybí, je parkoviště. I na to myslel předchozí pan ředitel, a tak finanční prostředky máme k dispozici. Nyní dělám další kroky k tomu, aby se nám podařilo parkoviště vybudovat ještě letos.

■ S čím se nyní potýkáte?

■ Jeden zásadní problém, který ale netrápí pouze naše zařízení, je Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, známé pod zkratkou GDPR. Postupně se snažím proniknout hlouběji do tohoto nařízení, které má vejít v platnost již 25. 5. 2018. Dále v současnosti řeším i výše zmiňovanou výstavbu parkoviště, ale to nevidím jako problém, ale spíš jako výzvu, která mně otevírá další nové informace a postupy, které se mi do budoucna budou jistě hodit.

■ Jak se Vám spolupracuje se zřizovatelem, kterým je Královéhradecký kraj? Podporují Vás?

■ Zatím si spolupráci mohu jen pochva-

lovat. Asi jako každý nový zaměstnanec se trochu více ptám a vždy se setkávám s ochotou mi odpovědět na všechny mé dotazy. Požadavky z mé strany zatím nebyly nijak náročné ani nákladné. Kraj jistě chce svá zařízení rozvíjet, takže si do budoucna myslím, že spolupráce bude stále kladná. Samozřejmě rozvoj závisí i na financích, které ani kraj nevykoulží, když musí rozdělit finance mezi všechna svá zařízení. Tudíž i rozvoj našeho domova musí být v rozumných mezích a ne vše, co bychom chtěli, lze hned i uskutečnit.

■ A jak se Vám spolupracuje s městem Pilníkov?

■ Ke spolupráci s městem nemám žádných připomínek. Pracuji zde ochotní a milí lidé. Zatím jsem město Pilníkov kontaktovala pouze jednou a z jejich strany byl přístup vstřícný. Při práci s lidmi ať už v jakékoliv profesi je důležitý hlavně přístup k lidem. Já se chovám ke všem tak, jak chci, aby se chovali oni ke mně, a dodržuji zásady slušného jednání. Doufám, že do budoucna bude více příležitostí ke vzájemné spolupráci města Pilníkov a Domova pro seniory Pilníkov.

■ Stále pracujete v sociálním výboru MÚ Pilníkov, proto se naskytá otázka – budou se Vaši klienti účastnit i některých pilníkovských akcí? Někteří klienti pletou košíky, pomlázky a další hezké věci, a mohli by se tedy účastnit některých trhů a například před Velikonocí by mohli prodávat pomlázky a ukázat jejich pletení. Nebo zase na podzim bývá posezení se seniory...

■ Dnešní trend je ubytovávat v pobytových službách hlavně osoby, které vyžadují 24hodinovou péči. Je pravdou, že za mého působení v sociálních službách se přijímají uživatelé i v horším zdravotním stavu. Nyní je u nás ještě pár jedinců, kteří dokáží něco vytvořit, ale nejsem si jista, jestli tomu tak bude i do budoucna. V rámci vyplnění volného času našich klientů naše aktivizační pracovníce pouze nevyrábí, ale dělají i jiné aktivity, proto těch výrobků není mnoho. Ale nyní už počítáme, že během roku začneme připravovat výrobky na jarmark, který by se konal příští rok.

■ Ve zmíněném sociálním výboru pracujete již čtvrtým rokem – budete mít na tuto práci ještě čas?

■ Myslím, že toto je právě vhodné spojení dvou činností, mohlo by to být vnímáno i jako užší spolupráce domova s městem. V sociální oblasti je řada témat, která se dají řešit, a pokud budou mít obyvatelé Pilníkov zájem a dostanou se do jakékoliv

tíživé situace, určitě se budu snažit jim za sociální výbor poradit či pomoci. Již nyní mám řadu kontaktů, kde se mohu zeptat.

■ Kolik máte aktuálně ubytovaných mužů a žen?

■ Aktuálně je u nás ubytovaných 6 mužů a 36 žen. Z demografického vývoje vyplývá, že se sice rodí více chlapců, ale vyššího věku se dožívají zase ženy, proto je tak nastaven i počet lůžek pro muže a pro ženy. V současnosti je domov plně obsazen.

■ Kolik ubytovaných klientů pochází z Pilníkova?

■ Z Pilníkova pochází pouze pět klientů. Přijímáme seniory ve věku 60 let a starší, s bydlištěm v Královéhradeckém kraji, případně s prokázanou vazbou na tento kraj (např. rodinní příslušníci s bydlištěm v Královéhradeckém kraji).

■ Jak se Vám v nové práci zatím líbí?

■ V práci se mi líbí. Domov pro seniory Pilníkov je malý domov rodinného typu a navíc je v místě mého bydliště. Práce na této pozici je kreativní a mohu hledat nové informace a postupy. Pro mě je vyhovující i cílová skupina našich služeb – senioři. Už během studií na střední škole jsem absolvovala praxe v různých zařízeních s různými cílovými skupinami. Senioři mi přitom byli vždy blízcí. Během předchozí praxe jsem si s nimi ráda povídala a naslouchala jim. Je příjemné vědět, že v poslední etapě života člověka můžete být někomu oporou.

■ Co byste si přála v nejbližší budoucnosti ve vztahu k DPS?

■ Pro náš domov je velmi důležitý přístup pro pěší, tedy chodník a navazující přechody pro chodce. Chodník ale bohužel končí kousek od naší vstupní brány. Důležitost bych vysvětlila okruhem osob spjatých s naším zařízením. Senioři u nás ubytovaní mají různá fyzická omezení. Jejich blízcí, kteří za nimi chodí na návštěvy, jsou mnohdy také v seniorském věku už s nějakým fyzickým omezením. Také k nám chodí děti z mateřské školy zpestřit našim uživatelům volný čas. Kdokoliv k nám jde na návštěvu, musí jít buď část cesty podél krajnice, nebo přecházet v nepřehledné zatáčce. Dle mých posledních informací se ale naštěstí řeší další etapa výstavby chodníků.

■ S tím chodníkem máte pravdu, nejen pro Vás je nepochopitelné, proč chodník končí pouhých přibližně pětadvacet metrů od DPS.

■ Děkuji za rozhovor a ať se Vám práce daří.

TŘI GENERACE

v životní třídnici

Je jedna z řady pilníkovských paní učitelek v penzi. Je babičkou třem vnoučatům a prababičkou dvěma pravnoučatům. Z svého nejbližšího okolí jsem o ní slyšela vyprávět od tašky a strejdy, v rámci výuky na druhém stupni ZŠ v Pilníkově jsem se s paní učitelkou Evou Hronešovou setkala já a do třetice jako zástup v MŠ ji stihla „poznámat“ i moje dcera. Tak se to stalo řadě dalších žáků, které paní Hronešová učila.

Zleva paní uč. Rychetská, pan řídící Král, Eva Hronešová a paní uč. Hrabová

(soukromý fotoarchiv)

■ **Byla Vám v důchodu dlouhá chvíle, nebo je učitelek vhodných pro zástup při nemoci nedostatek?**

■ Obojí, šla jsem do důchodu a hned první dva roky jsem zůstala učit na zkrácený

úvazek. Potom mě požádala paní ředitelka Menglerová ze školy v Chotěvicích, jestli bych jim vypomohla se suplováním. No a potom už to jelo, když někdo někdy chyběl, byla jsem po ruce, když mi paní zástupky

S prvňáčky na začátku kantorování v Pilníkově

(foto: Pokorná)

ně někdy o půl osmé zavolala, nebyl pro mě problém ve tři čtvrtě stát za katedrou. Pak když už jsem se rozhodla, že by bylo lepší zůstat doma, protože roky přibývaly, požádala mě paní učitelka Jiřina Malá, jestli bych jim vypomohla v mateřské škole, a dopadlo to tak, že z jednoho roku bylo těch roků pět. A tam jsem právě zjistila, že vlastně učím třetí generaci.

■ **Máte radu, jak nebýt vyhořelá učitelka/učitel, která zůstane věrná své škole i dětem a myslíte, že je dobře, když je učitel dlouho, třeba celý život, na jedné škole?**

■ Začnu tou druhou otázkou. Já si myslím, že je to dobře. Já jsem první rok, bylo mi devatenáct, nastoupila do Starých Buků, to byl školní rok 1954 – 55, potom, tedy od roku 1955 až do roku 2008, jsem zůstala v Pilníkově. Myslím, že je to dobře, že je potřeba poznat i kořeny těch žáků, ne mít ve škole děti a nevědět o nich vůbec nic. Jednám i s rodiči a je dobře vědět, proč to chování dítěte je takové nebo makové, rodina je důležitá.

■ Čerství učitelé a studenti, když přijdou do praxe, často zjistí, že kantořina je náročná psychicky a že to je dřina. Já jsem nepomyslela, že ze školy odejdu. Ke škole mě to táhne po celý život i teď se zajímám, co je ve škole nového, co se tam děje.

■ **Odkud vlastně pocházíte, kde jste vyrůstala a chodila do školy Vy?**

■ Já jsem se narodila v Nové Pace, ale bydleli jsme v Lázních Bělohrad a tam jsem také celých devět let chodila do školy. Mám tři sourozence. Na bělohradskou školu vzpomínám ráda, měla jsem ráda matematiku.

■ **Jaká byla škola za Vašeho dětství?**

■ Když tak teď děti pozorují, my jsme měli ze školy mnohem větší respekt. V Bělohradě byl pan řídící Kozák. Byl to pán s bříškem, nosil ruce složené za zády, když šel, tak odkašlával. No a když šel pan řídící po Bělohradě, tak jsme se snažili zahrnout za roh. V rodině jsme byli k účtům ke škole vychovávaní. Vzpomínám si na pana ředitele Patku, když kluk zlobil, šel do ředitelny. Pan ředitel Patka mu dal nůž a řekl: „Běž si uříznout prut, kterým chceš dostat“. U těch největších uličníků to takhle bylo.

■ **A co učitelé, jak na ně vzpomínáte?**

■ Na pana učitele matematiky Babku. Měl brýle a mohutnou postavu, také se před ním kluci klepali. Jeho matematika byla vynikající. Moc vzpomínám na pana učitele Perkopa. To byl češtinář. Byl to velmi zvláštní pán, byl to starý mládenec. A na

Pokračování na straně 20 →

ROZHOVOR

→ Pokračování ze strany 19

koho ještě vzpomínám, byla paní učitelka Medlíková, která nás učila v první třídě. Pokud si vzpomínám, tak byla svobodná a myslím si, že hodně kantorek v té době bylo svobodných. Nějak moc se nevdávaly. Učitelek bylo málo, většinou nás učili mužský.

Kdy jste začala tušit, že se Váš život bude točit kolem dětí, jejich vzdělávání a výchovy?

■ Tak to trvalo docela dlouho. Já jsem původně chtěla být zdravotní sestra. Nastoupila jsem na sociálně zdravotní školu v Hořicích. Jenomže to byl začátek padesátých let. To byly všelijaké reformy a změny, takže ve třetím ročníku rozdělili sociálně zdravotní školy na školy zdravotní a sociálně právní a na hořickou školu vyšla škola pedagogická. Takže z nás se v sedmnácti letech ze zdravotních sester v jedné lavici staly učitelky. Takže poslední dva roky jsme dělaly pedagogickou školu. Já jsem maturovala v roce 1954.

■ To máte v paměti i válečnou dobu.

■ Škola za války byla do čtvrté třídy pro všechny stejná, obecná škola, ale od čtvrté třídy se žáci dělili na tři skupiny podle pro-

Zleva pan uč. Vítek a Řezáč, paní uč. Čechová, Hronešová, Řezáčová, Scholzová (soukromý fotoarchiv)

spěchu. Ti nejslabší šli do páté třídy obecné školy a pokračovali až do osmé třídy. Ti žáci, co se učili lépe, šli na měšťanskou školu a další čtyři roky chodili tam. Kdo chtěl mít dokončené devítileté základní vzdělání, mohl postoupit do JUKu, to byl jednorozční učební kurz. Ta třetí skupina byla pro ty žáky, co se dobře učili a ještě měli peníze. Ti mohli po čtvrté třídě nastoupit na gymnázium, tehdy se na střední platilo školné. Poslední, kdo takhle mohl

Kdo dnes chybí?

(soukromý fotoarchiv)

jít na gymnázium, byl můj, pětatřicátý ročník, jenže pak přišla květnová revoluce. Děti ještě odešly na rok na gymnázium, ale za rok už se vrátily do normální šesté třídy.

■ Do první třídy jsem šla v roce 1941. Vzpomínám si, nevím, jestli to bylo tím, že ty učebnice nebyly, nebo nebyly dobré, ve druhé třídě jsme místo čítanky četli Broučky a moje starší sestra, která byla ve čtvrté, četla Babičku. Ve starších ročnících byl dost kladen důraz na domácí práce, ty nás učily paní učitelky, ale jinak byla převaha mužů učitelů. Nevzpomínám si, když jsme měly ruční práce, co dělali kluci. Měly jsme cvičnou kuchyňku, tam jsme se učily vařit.

■ Jinak my jako děti jsme válku nějak zvlášť nevnímaly. A naši před námi o válečných záležitostech nijak zvlášť nemluví. Je pravda, u nás v Bělohradě bylo komando gestapa. Bylo tam centrum Hitlerjugend, sebrali nám školu. Hitlerova mládež chodila do školy ráno a my jsme chodili do školy jenom odpoledne. A potom, už ke konci války jsme ani do školy nechodili, ale často jsme byli v tělocvičně, chodili jsme také do lázní. Prostě nás rozstrkali tam, kde to bylo možné, protože školu nám Němci úplně zabrali.

■ Sebrali z vyučování pana ředitele Sehnala, ten měl syna u britského letectva, také z ulice pana učitele Pařízka. Taky vím, že maminka pekla buchty a říkala: „Nechte je, to mám pro pana Zachovala“. To byli lidé tam z vedlejší vesnice. Pak jsme se dozvěděli, že pan Zachoval měl spojení na partyzány a buchty nosil partyzánům, ale to vyšlo až po válce. Takové věci před námi naši ve válečné době neříkali. My jako děti

jste to vnímaly jinak, my jsme viděly, že ti němečtí kluci chodí celou zimu v košilích a podkolenkách a dělají klencáky (kliky) do sněhu. No a to my jsme je spíš litovali, že je jim zima.

Máte dva syny. Kovářova kobyla chodí bosa. Pocítila jste někdy tíhu

Procházky nesou svoje plody

(soukromý fotoarchiv)

tohoto přísloví i na sobě?

■ Já nevím, jak se na to dívali ostatní kantotři. Ne že bych je chválila, byli to kluci, ale já jsem s nimi žádné velké problémy neměla. Kluci přišli domů a hurá, byli na hřišti. Navíc pak jsem také dělala zástupkyni, tak jsem byla nějak po ruce, kdyby něco. Pochopitelně občas se asi něco řešilo, ale nic zvláštního. Taky si myslím, že jsem je držela dost zkrátka a hlavně sport. Moc času na hlouposti neměli.

■ Je něco, co byste dnes dělala

ROZHOVOR

zaručeně jinak? A co byste v žádném případě při práci s dětmi a ze školního života neodstraňovala?

■ Konkrétně mě teď nic nenapadá, i když by se určitě našly situace, které by se daly jinak řešit. Asi jak by to přinesla ta chvíle. Ono taky je rozdíl v jednání, když je člověk mladší.

Co naučil školní život Vás a co se učíte dodnes?

■ Chybí mi cizí jazyky. Něco si pamatuju z ruštiny, sem tam slovíčka z němčiny, ale mrzí mě, že ty jazyky neumím, jak bych chtěla. Ruština za mé doby děti tak netáhla, kdežto angličtina je všude a děti se ji učí, nejen aby měly známky ve škole, ale mohou ji používat a potřebují ji, slyší ji v písničkách, ve filmech, čtou v návodech.

Vzpomínáte s kolegyněmi na nás děti, které jste učily? A pamatujete si lépe uličníky, nebo vzorňáky?

■ Vzpomínáme, vzpomínáme. No, když to nebyl jo moc velký uličník, tak to čas odvál a teď už je to někdo jiný a pochopitelně vzpomínáme i na ty hodnější.

Který nejhorší žákovský přestupek jste musela řešit z pozice zástupkyně ředitele?

■ Hned ze samého začátku jsem musela řešit krádež a bylo to vloupání do domu, který je dnes známý jako restaurace U Klokana. Ten žák tam tehdy vykradl soukromý byt pána, který bydlel nahoře. Bylo to rádio a ještě nějaké věci. To bylo velmi nepříjemné.

Co teď ráda děláte?

■ Chodím ráda na vycházky, chodím plavat. Jezdím ráda na kole, jezdím na Dolce, někdy zajedu až do Dolníků, tam mám spolužačku. Taky chodím ráda na houby, moc ráda čtu, luštím křížovky a pletu ponožky z páraček.

A co ráda čtete?

■ Teď mám oblíbenou autorku, asi šest knížek jsem od ní už přečetla, Jojo Moyesová se jmenuje. Jinak mám moc ráda Remarquea a z našich spisovatelů Jiráska a Čapka.

■ Děkuji za rozhovor

JP

POUŤ A DĚTSKÝ DEN
2. června 2018

Na náměstí a v přilehlých prostorách parku

ŠKOLA

Naše anketa

Dalšími lidmi, které jsme oslovili, jsou učitelé Základní školy Pilníkov.

Položili jsme jim tyto otázky:

A. Co vás zaválo do Pilníkova a odkud? Můžete stručně představit své učitelské zkušenosti?

B. Proč jste se rozhodl/a pro učitelské povolání?

C. Z čeho máte při Vaší práci největší radost?

D. Kde čerpáte inspiraci pro svoji náročnou práci?

Mgr. IVANA VENZAROVÁ

A. Poprvé jsem nastoupila do pilníkovské školy v roce 2009. Byla jsem přijata za učitelku na mateřské dovolené. Po čtyřech letech jsem ze školy odešla, a když se mi naskytla příležitost vrátit se, ani chvilku jsem neváhala.

■ Učím již 32. rok. Jsem speciální pedagog a prvních 15 let své kariéry jsem učila ve zvláštní škole ve Dvoře Králové n. L. Pak jsem přešla na ZŠ, kde jsem pracovala ve specializovaných třídách pro děti s poruchami učení.

B. Možná to bude znít neuvěřitelně, ale nebyla jsem holčička, která během dětství vystřídala plno nápadů na povolání. Ve 3. třídě jsme měli mladého pana učitele, který měl před vojnu. Za ty 3 měsíce, co nás učil, na mě tak zapůsobil, že jsem s ním byla v kontaktu ještě několik let po jeho odchodu. K Vánocům mi dokonce posílal dárky. Tam nastal zlom v mém výběru povolání. Od 3. třídy jsem chtěla být už jen učitelkou.

C. Jsem ráda, když se děti do školy těší. Mám radost, když vím, že jdou do školy s chutí. Je to pro mě zpětná vazba, že svoji práci dělám dobře.

D. Inspirace je všude kolem nás, stačí se dívat a poslouchat. Samozřejmě spoustu nápadů si vyměňuji se svými kolegyněmi a čerpám i z internetu. Velkou inspirací jsou pro mě děti samotné.

Mgr. KLÁRA PETŘÍČKOVÁ

A. Do Pilníkova jsem přišla ve školním roce 2007/08 ze ZŠ Mládežnická. Proč zrovna do Pilníkova? Protože tady hledali učitelku.

B. Že chci být učitelkou, jsem věděla už ve školce.

C. Velkou radost mi dělá, když jsou děti veselé a vidím, že dělají pokroky.

D. Nápadů čerpám z knížek, z internetu, ze školení, od kamarádů a ze života.

PaedDr. VÁCLAVA NESVADBOVÁ

A. Do Pilníkova mě zavála touha po menší škole, protože jsem přes 20 let učila na velké škole.

B. Již jako malá holka jsem chtěla být učitelkou a nikdy jsem toho nelitovala.

C. Největší radost mám z toho, když se ke mně i po letech bývalí žáci hlásí a v životě si vedou dobře.

D. Inspiraci čerpám ze školení, ze zkušeností kolegyně a z internetových stránek, někdy mě inspirují přímo žáci.

Mgr. PAVLA STRASSEROVÁ

A. V Pilníkově žiju od narození. Během studia na vysoké škole jsem v místní základní škole absolvovala i povinnou praxi. Tehdy mi pan ředitel Cerman nabídl práci a já jsem ji bez váhání přijala.

B. Už od dětství jsem chtěla být paní učitelkou. Ve škole jsem měla vždy ráda matematiku a později jsem se začala zajímat o psychologii. A když došlo na rozhodování, kam půjdu po maturitě, měla jsem jasno. A svého rozhodnutí jsem nikdy nelitovala.

C. Učení a práce s dětmi mě baví. Největší radost mám asi ve chvíli, kdy vidím, že má moje snažení smysl. Těší mě zájem žáků i jejich radost, když se jim něco povede.

D. Na to je dost těžké odpovědět. Zdroje inspirace jsou různé. Přichází od žáků, od kolegů, ale i z běžných životních situací.

Mgr. ROMANA HAŠKOVÁ

A. Do školy v Pilníkově jsem nastoupila v roce 1993 hned po absolvování pedagogické fakulty v Hradci Králové. Byla jsem moc ráda, protože jsem si přála učit na nějaké menší škole. Kromě dvou odsouzení na mateřskou dovolenou jsem zde tedy už téměř 25 let. A i když mi bylo několikrát nabízeno místo v Hostinném, kde bydlím, na Pilníkov nedám dopustit. Učím zde moc ráda a velmi se mi tu líbí.

B. Od dětství mě obklopovalo školní prostředí

Pokračování na straně 22 →

ŠKOLA

Naše anketa

→ Pokračování ze strany 21

dí. Babička s dědečkem pracovali jako školníci a bydleli ve škole v Hostinném. Také dvě tety byly učitelky, maminka pracovala v mateřské škole a hlavně můj druhý dědeček byl kantor. Ráda jsem poslouchala, když líčil různé školní historky, dívala jsem se, když doma opravoval sešity nebo připravoval pomůcky pro děti. Já jsem si také vždy přála pracovat s dětmi, takže moje volba byla jasná.

C. Největší radost prožívám na konci první třídy, kdy při rozdávání vysvědčení vidím ty malé děti, které před deseti měsíci přišly do školy plny očekávání a nyní to jsou školáci, kteří se naučili spoustu nových věcí, naučili se číst, psát a počítat.

■ Radost mám, když děti zvládnou i obtížnější učivo, když se podaří překonat různé obtíže, když některému žákovi nejde nějaké učivo a my společně najdeme cestičku k jeho pochopení.

■ A úplně největší radost mám, když mi děti řeknou, že se do školy těší, že tam chodí rády.

D. Inspiraci jsou pro mne samotné děti, stále mám chuť vymýšlet pro ně nové věci, hledat nové náměty pro práci v hodinách tak, aby je výuka co nejvíc bavila a byla pro ně zajímavá. Inspiraci také získávám od svých kolegyň, které se rády podělí s novinkami a nápady. Také hodně čerpám na internetu, kde je možné najít spoustu

informací. A inspiraci jsou také moji dva synové a celá rodina.

Mgr. SVĚTLUŠE POSPÍŠILOVÁ

A. Pocházím z Moravy, z Hané, kde jsem také studovala spolu se svým manželem na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. A protože jsme měli malé dítě, hledali jsme po ukončení školy místo s bytem, které jsme našli tady. Od té doby učím na zdejší základní škole kromě vystudovaných předmětů – češtiny a němčiny – také hudební výchovu, dějepis nebo pracovní výchovu.

B. Už jako malá jsem si ráda hrála na školu, a proto jsem se rozhodla pro studium učitelství.

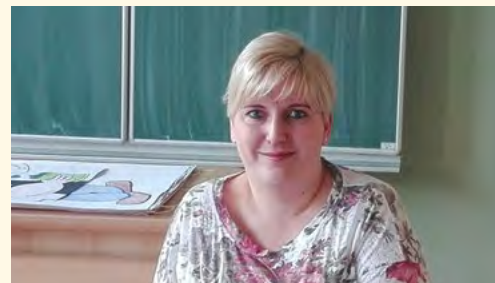
C. Toto povolání vykonávám téměř 35 let, a tak mám v dnešní době radost i z toho, že žák pozdraví, přinese domácí úkol, naučí se básničku a chová se přiměřeně slušně. Největší odměnou je však pro mě to, když se ke mně žáci po mnoha letech hlásí a vzpomínají na společně strávená léta ve škole i mimo ni.

D. Práce učitele je v posledních letech čím dál tím náročnější, což si mnozí lidé neuvědomují. Vidí za ní především jen „výhodu“ prázdnin. Je proto těžké žáky nějak zaujmout. Přesto se snažím hledat inspiraci a daří se mi ji nacházet např. v každodenním životě, u svých kolegů nebo žáků a také na internetu.

ŠKOLA

TVÁŘE za katedrou

Lenka Botková a Jiří Kolář, v loňském roce nově přichází pedagogové, strávili několik prvních měsíců na pilníkovské základní škole. Poprosili jsme je o odpovědi na několik otázek a oběma, stejně tak jako všem ostatním učitelům, přejeme k nedávnému Dni učitelů hodně pěkných dnů, nápadů a úspěchů.

Paní učitelka Lenka Botková

(foto: Jana Pachlová)

Pan učitel Jiří Kolář, třídní učitel

(foto: Jana Pachlová)

ŠKOLA

Zápis dětí do 1. třídy

Ředitelství Základní školy a Mateřské školy, Pilníkov, okres Trutnov oznamuje, že zápis dětí do 1. třídy školního roku 2018/2019 se koná ve čtvrtek 12. 04. 2018 od 13,30 – 16, 30 hod. v budově I. stupně ZŠ v ulici Trutnovská č. 50.

■ Pro školní rok 2018/2019 bude ZŠ otevírat jednu první třídu.

■ Zákonný zástupce dítěte si přinese s sebou:

■ občanský průkaz,

■ rodný list dítěte.

ZÁPIS SE SKLÁDÁ Z:

■ **formální části** – zákonný zástupce dítěte požádá o zápis dítěte vyplněním přihlášky s přítomným pedagogem, obdrží registrační číslo dítěte a Desatero rodičům. Formální část trvá nejvýše 20 minut,

■ **motivačního rozhovoru** pedagogického pracovníka se zapisovaným dítětem. Rozhovor je zaměřen na motivování dítěte pro školní docházku a orientační posouzení jeho školní připravenosti, například: barvy, tvary, prostorová orientace, povídání o obrázcích. Motivační rozhovor bude probíhat hravou formou.

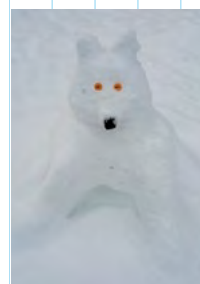
Mgr. Ilona Skořepová, ředitelka školy

Soutěž

o nejhezčího sněhuláka

■ V minulém čísle Zpravodaje vyhlásila redakce soutěž o nejlepšího sněhuláka. Účast byla, jak už jsme v Pilníkově bohužel zvyklí, velmi živá a představujeme vám oba došlé snímky sněhuláků. Škoda a marná snaha. Tvůrcům sněhových výtvarů děkujeme a redakce je samozřejmě odmění.

redakce

Sněhulák - Koláčný

Sněhulák - Paša

ŠKOLA

Bc. LENKA BOTKOVÁ

je třídní učitelka v šesté třídě

■ **Co Vás zaválo do Pilníkova a odkud? Můžete stručně představit své dosavadní pracovní zkušenosti?**

■ Já pocházím z Pardubic a loni v létě jsem se přistěhovala do Trutnova. Hledala jsem práci v okolí Trutnova. Dozvěděla jsem se o místě pro učitele angličtiny v Pilníkově. V minulosti jsem působila buď jako učitel angličtiny, nebo jako lektor. Naposledy jsem pracovala jako školitel v pojišťovně. Takže jsem pracovala jak s dětmi, tak s dospělými a teď jsem se vrátila opět k práci s dětmi.

■ **Které předměty v letošním roce učíte?**

■ V letošním školním roce to je angličtina ve třetí až osmé třídě a výtvarnou výchovu učím v šesté a sedmé třídě.

■ **Máte vlastní děti?**

■ Zatím ne.

■ **Co podle Vás na děti nejvíc platí?**

■ Asi přátelský a férový přístup, když se na něčem domluvíme, tak to obě strany dodržíme. Mít vztahy na přátelské vlně, když to jde.

■ **Jaká je vaše představa ideálního žáka?**

■ Myslím, že ideální žák není, ale blíží se té představě takový žák, který projeví zájem a chce se něco nového naučit. Pak mu budu moci něco předat a vědomosti bude moci používat dál.

■ **Setkáváte se často s větou „Jé, tak to ti nezávidím, já bych učitelem být nemohla.“**

Jak ji vnímáte?

■ Někdy ano. Když řeknu, co dělám za práci a protějšek není z mého oboru, tak to opravdu tak je, ale to je každého věc, co si vybere za povolání. Dělán svou práci ráda.

■ **Máte své povolání ráda a proč?**

■ Práce učitele mi připadá smysluplná, ráda pracuji s dětmi. Je to tvůrčí práce, každá hodina je vlastně jiná, není to stereotyp. Máme dobrý kolektiv, takže jsem spokojená.

■ **Jak nejraději odpočíváte?**

■ Když je hezky, tak chodím na procházky, ráda chodím na zumbu si zatančit, anebo čtu.

■ Děkuji za rozhovor

Jana Pachlová

Bc. JIŘÍ KOLÁŘ

je třídní učitel páté třídy

■ **Co Vás zaválo do Pilníkova a odkud? Můžete stručně představit své dosavadní pracovní zkušenosti?**

■ Pocházím z obce Nemojov. Dosavadní zkušenosti jsem získal v Dětském centru ve Dvoře Králové, kde jsem se začal věnovat práci s dětmi. Posléze jsem si doplnil vzdělání, abych se mohl věnovat tomuto oboru.

■ **Které předměty v letošním roce učíte?**

■ V letošním roce mám kromě anglického jazyka a výtvarné výchovy všechny předměty v pátém ročníku. Jsem zároveň třídním učitelem pátého ročníku, takže mohu být se svou třídou hodně v kontaktu.

■ **Máte vlastní děti?**

■ Prozatím ne.

■ **Co podle Vás na děti nejvíc platí?**

■ Vlídny, lidský přístup, přátelskost a praktické příklady a ukázky. Proto s dětmi absolvujeme nejružnější výlety, aby se s učivem setkaly přímo a ne jenom v teoretické rovině.

■ **Jaká je vaše představa ideálního žáka?**

■ Každý žák je vlastně sám o sobě unikátní a jedinečný. Jeho osobnost je jedinečná, a proto nejde nikoho idealizovat právě díky této jedinečnosti.

■ **Setkáváte se často s větou „Jé, tak to ti nezávidím, já bych učitelem být nemohla.“**

Jak ji vnímáte?

■ Ve svém okolí ani tak ne, protože shodou okolností partnerka je také učitelka a naši přátelé jsou spíše humanitně založení a pracují v podobných oborech. Takže ne, nesetkávám.

■ **Máte své povolání rád a proč?**

■ Mám. Rád se pohybuji mezi dětmi. Mohu dětem předávat nové informace, zároveň se i já dozvídám nové. Nejde o povolání, ale o poslání.

■ **Jak nejraději odpočíváte?**

■ Jsem rybář, proto volný čas rád trávím u vody, kde čerpám nové síly.

■ Děkuji za rozhovor

Jana Pachlová

VÍTE, ŽE...

**ÚŘEDNÍ HODINY
MĚSTSKÉHO ÚŘADU:**

Pondělí: 8:00 – 17:00 hodin

Středa: 12:00 – 16:00 hodin

**OTEVÍRACÍ DOBA
MĚSTSKÉ KNIHOVNY:**

Pondělí: 13:00 – 17:00 hodin

**OTEVŘENÝ
SBĚRNÝ DVŮR**

každou sobotu od 24. 3. 2018
v době od 9:00 do 11:00 hodin

**PRODEJ OVOCE A ZELENINY
Z DOLAN NA NÁMĚSTÍ**

od 9:00 hodin v třítydenních cyklech
(5. 4., 26. 4., 17. 5.)

**PRODEJ ČERSTVÉHO MLÉKA
ZE DVORA**

denně: od 16:00 do 18:00 hodin
v kravině v Polní ulici (Kultův statek)

od 17:00 do 18:00 hodin v mléčnici
v Tovární ulici (Skutilův statek),

od 11:00 do 17:00 hodin u Zadržilů
(po domluvě možno i jinak) prodej kozího mléka
do vlastních nádob a výroba a prodej kozích sýrů
(sortiment a ceník na www.kozifarmaziva.cz),

**PRODEJ JATEČNÍCH KŮZLAT
A CHOVNÝCH KOZIČEK**

na adrese Starobucká 394, Pilníkov,
objednávky na 608 154 793
nebo izadrazilova@seznam.cz
(ideálně 3 dny předem)

**PRODEJ MASA A UZENINY
POJÍZDNOU PRODEJNOU**

každý pátek od 9.00 hodin
na Náměstí a poté v ulici Hradčín

VÍTE, ŽE...

INFORMACE

**ORDINAČNÍ HODINY
PRAKTICKÉ LÉKAŘKY
PRO DOSPĚLÉ**

MUDr. **MAGDALÉNY ŠTURALOVÉ**

Telefon: **605 380 590**

Pondělí 7:30 – 12:00 hodin
(lékař od 8:00 hodin)

12:30 – 15:00 hodin
(návštěvní služba Vlčice)

Úterý 13:30 – 18:00 hodin
(16:30 – 18:30 hodin prevence)

Středa 7:30 – 8:30 hodin
(lékař od 8:00 hodin)

9:00 – 10:00 hodin
(DPS TU Dělnická)

10:30 – 12:30 hodin
(prevence pouze pro objednané)

Čtvrtek 7:30 – 12:00 hodin
(lékař od 8:00 hodin)

12:30 – 15:00 hodin
(návštěvní služba Staré Buky)

Pátek 7:30 – 12:00 hodin
(lékař od 8:00 hodin)

Poslední pacient bude ošetřen
15 minut před koncem ordinační doby

**ORDINAČNÍ HODINY
VETERINÁRNÍ SLUŽBY**

MVDr. **JULIE LÁSKOVÉ**

Telefon: **608 218 632**

Po - Pá 16:00 – 18:00 hodin
bez objednání

Mimo ordinační hodiny

(8:00 – 20:00 hodin)
je nutné se telefonicky objednat

Víkendy a svátky
pohotovost na telefonu

**ORDINAČNÍ HODINY
STOMATOLOGICKÉ
AMBULANCE**

MUDr. **MILENY BRÁTOVÉ**

Telefon: **499 898 125**

Pondělí 7:30 – 13:30 hodin

Úterý 7:30 – 15:30 hodin

Středa 7:30 – 13:30 hodin

Čtvrtek – zavřeno

Pátek 7:30 – 13:00 hodin
bolesti, děti

Sobota, neděle a svátky
pro akutní případy

8:00 – 12:00 hod

dle rozpisu uvedeného v denním tisku,
na internetu nebo na dveřích stomatology
v ulici Polská, Trutnov

Město Pilníkov si Vás dovoluje pozvat na druhý ročník akce

BLEŠÁK

**sobota 28.4.2018
od 9.00 hodin
Pilníkov (areál kryté haly)**

- občerstvení zajištěno
- prodejní místo za symbolický poplatek 25 Kč
- vstup na akci zdarma

www.pilnikov.cz

Přehled akcí

sobota 31. března 2018 v 15:00 hodin

VELIKONOČNÍ JARMARK

Sál restaurace Slunce

středa 11. dubna 2018 v 18:00 hodin

BESEDA ARGENTINA A PATAGONIE

v penzionu U Skutilů

pátek 20. dubna 2018 v 8:00 hodin

UKLIÐME PILNÍKOV

Společná akce města Pilníkov se Základní a Mateřskou školou Pilníkov. Sraz dobrovolníků v 8:00 hodin před městským úřadem.

sobota 28. dubna 2018 v 9:00 hodin

JARNÍ BLEŠÍ TRH

Krytá sportovní hala.
Vstupné zdarma a občerstvení zajištěno.
Poplatek z místa prodejců je 20 Kč.

pondělí 30. dubna 2018 v 18:30 hodin

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

na fotbalovém hřišti TJ Spartaku Pilníkov

pondělí 30. dubna 2018 v 17:00 hodin

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

Průvod vychází v 17:30 hodin z náměstí a projde ulicí Okružní a Ke Hřišti na fotbalové hřiště.

den 30. dubna 2018 v 10:00 hodin

STAVĚNÍ MÁJE

Na náměstí před městským úřadem

sobota 26. května 2018 v 18:00 hodin

MUZIKÁL EVITA

Autobus odjíždí ve 13:00 hodin
od hasičské zbrojnice.

sobota 2. června 2018 od 14:00 hodin

POUŤ A DĚTSKÝ DEN

Na náměstí a v přilehlých prostorách parku

čtvrtek 21. června 2018 v 16:30 hodin

ŠKOLNÍ AKADEMIE

Na sále restaurace Slunce

pátek 29. června 2018 v 9:00 hodin

SLAVNOSTNÍ VYŘAZENÍ ŽÁKŮ

deváté třídy z povinné školní docházky.
Zasedací místnost městského úřadu v Pilníkově.

sobota 30. června 2018 ve 20:00 hodin

ROCKOVÉ HŘIŠTĚ PILNÍKOV

Na fotbalovém hřišti TJ Spartak Pilníkov

v průběhu měsíce června 2018

**CESTOVATELSKÁ PŘEDNÁŠKA
PAVLA BIČIŠTĚ**

Termín bude upřesněn začátkem měsíce června.
Zasedací místnost městského úřadu.

Řádková inzerce soukromého - nevydělečného charakteru je uveřejňována tradičně ZDARMA. Vydavatel si vyhrazuje právo upravit text inzerátu ve smyslu zestručnění obsahu či kontaktu. Vydavatel si dále vyhrazuje právo neuveřejnit inzeráty viditelně zneužívající této služby, ať už svou neúměrnou délkou, popisností, četností či vyvolávající pochybnosti o nevydělečnosti.

Pilníkovský zpravodaj vydává město Pilníkov jako čtvrtletník v nákladu 450 kusů výtisků a je zapsán do evidence Ministerstva kultury dne 16. 7. 2015 pod evidenčním číslem MK ČRE 22191. **Redakce:** Šéfredaktor: Jana Pachlová (JP), redaktoři: Elena Fajfrová (EF), Jaroslav Blažek (JB), Miroslav Klapka (MK), korektury: Mgr. Světluše Pospíšilová, foto: Jaroslav Blažek, Miroslav Klapka, dopisovatelé, archiv, grafické zpracování a zlom: Filip Tošovský, tisk: Tiskárna PRATR a.s. Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí. Vaše příspěvky a připomínky adresujte na vydavatele MěÚ Pilníkov, Náměstí 36, 54242 Pilníkov nebo na e-mail: redakce@pilnikov.cz, telefon: **499 898 922**. Info: www.pilnikov.cz